

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (άρθρ. 49 π.δ. 18/1989)

1. Χαρώνη Ανθής, Αγάπης 15 – Ηράκλειο Αττικής,
2. Μέγγουλα Αλεξάνδρας, Αγ. Λουκά 9 – Ηράκλειο Αττικής
3. Βόμβα Αντωνίου – Ελευθερίου, Πεύκων 73 – Ηράκλειο Αττικής
4. Σελμπέση Αρετής, Αλεξ. Παπάγου 22 – Ηράκλειο Αττικής
5. Κότσαρη Γρηγόρη, Ελ. Βενιζέλου 23 – Ηράκλειο Αττικής.
6. Μιχελή Κων/νου, Σκουφά 20 – Ηράκλειο Αττικής
7. Τσαουσάκη Νίκου, Πολυτεχνείου 12 – Ηράκλειο Αττικής
8. Βερνάρδου Πέτρου, Ηλίου 3 – Ηράκλειο Αττικής
9. Γρηγοριάδη Γιώργου, Μανιακίου 56 – Ηράκλειο Αττικής
10. Χριστοδουλίδη Αντρέα, Αγάπης 19 – Ηράκλειο Αττικής
11. Βρούστη Αριστείδη, Αγ. Νεκταρίου 78 – Ηράκλειο Αττικής

ΥΠΕΡ

Της διατήρησης της ισχύος της αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑ Π/Γ/736/300 018/5-6-2002 απόφασης Υπουργού Πολιτισμού(ΦΕΚ Α/811/28-6-2002) και κάθε άλλης συναφούς πράξης.

ΚΑΤΑ

1. Καρόλου Φιξ του Ιωάννη, κατοίκου Γκσταντ Ελβετίας, προσωρινά διαμένοντος στην Αθήνα (οδ. Ηρώδου Αττικού 17),
 2. Υακίνθης θυγ. Ι. Φιξ, κατοίκου Αθηνών (οδ. Ηρώδου Αττικού 17),
 3. Γεωργίου Φιξ του Ιωάννου, κατοίκου Αθηνών (οδ. Πρατίνου 68),
 4. Κασσάνδρας συζ. Π. Μαρκόπουλου, θυγ. Καρόλου Φιξ, κατοίκου Γλυφάδας (οδ. Τύχης 10).
-

Α.

1.- Με την από 7.10.2002 αίτηση, υπογραφόμενη από τους πληρεξούσιους δικηγόρους Δημ. Κουράκο – Μαυρομιχάλη και Νίκο Φραγκάκη, ζητείται η ακύρωση της αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/736/330018/5-6-2002 απόφασης Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία χαρακτηρίστηκε διατηρητέο μνημείο, που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία, το **ακίνητο** (κτίριο και σχεδιασμένα, κατάφυτος, γύρω του, χώρος) επί της οδού Ηρακλείου 524 στο Ηράκλειο Αττικής, στα όρια της ιδιοκτησίας, που σημειώνεται με τα στοιχεία ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΑ, στο συνημμένο, στην απόφαση, τοπογραφικό διάγραμμα.

2.- Ως λόγοι ακύρωσης, αναφέρονται, στην αίτηση, η παράβαση ουσιώδους τύπου, δηλαδή, η παράλειψη προηγούμενης γνωμοδότησης του ΥΠΕΧΩΔΕ, η παράβαση, κατ' ουσίαν, διάταξης νόμου, δηλαδή, η παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης, διότι, καταλήγει (συνδυαζόμενη με την προηγούμενη απαλλοτριωτική πράξη Υπ. Οικ. – ΠΕΧΩΔΕ και Πολιτισμού) στην πλήρη στέρηση της χρήσης της ιδιοκτησίας, χωρίς αποζημίωση, η παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, διότι, η έκταση των 27.758 τ.μ. του περιβάλλοντα κατάφυτου χώρου, δεν έχει αυτοτελή αισθητική αξία, ανάλογη της αισθητικής αξίας του κτιρίου, η παράβαση του άρθρου 4 § 1 ν. 1577/85, διότι, η έκταση του περιβάλλοντα κατάφυτου χώρου, δεν είναι ιδιαίτερου κάλλους, αλλά, ο εγκαταλειμμένος κήπος της οικογενειακής κατοικίας των αιτούντων και η παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1000, 1053, 1192, 1710, 1813 επ., 1193 ΑΚ, 70 Κ.Πολ.Δ., διότι, αναφέρεται στην προσβλητέα πράξη το Ελλ. Δημόσιο, ως κύριος του ακινήτου,

αντιφάσκοντας με την προαναφερθείσα απαλλοτρίωσή του (ως ανήκον και στους αιτούντες) για τις ανάγκες πολιτιστικής Ολυμπιάδας. Τελευταίος λόγος, αναφέρεται, στην αίτηση, η **κατάχρηση εξουσίας, διότι** η άνω αντιφατική συμπεριφορά του Δημοσίου, σκοπό έχει, την στέρηση της ιδιοκτησίας και όχι την διατήρηση του μνημείου, όπως αυτό περιγράφεται στην πράξη.

B.

Παρεμβαίνουμε υπέρ της ισχύος της προσβληθείσας πράξης, ως δημότες του Δήμου και εξουσιοδοτημένοι από κάτοικους της περιοχής, για την παραμονή, ως διατηρητέου μνημείου, του άνω ακινήτου, για τους εξής λόγους:

1.- Η αίτηση ακύρωσης είναι απαράδεκτη, διότι:

α) **Εκπροθέσμως, ασκήθηκε**, διότι παρήλθε η προθεσμία των 60 ημερών, από την δημοσίευση της προσβαλλόμενης πράξης στο ΦΕΚ (22.6.2002), όπως επιβάλλει ο νόμος. Από την δημοσίευσή της, εξάλλου, έγινε, αυτή, γνωστή στους αιτούντες τον αποχαρακτηρισμό, λόγω της προϋφισταμένης πραγματικής δυνατότητας επικοινωνίας τους, με τα πρόσωπα που ενεργούσαν, από τον Δήμο και το Δημόσιο, για υποθέσεις του ακινήτου, όπως η προηγηθείσα απαλλοτρίωσή του, για την Ολυμπιάδα, **έτσι ώστε, ο ισχυρισμός ότι το έμαθαν, ταχυδρομικά, από επιστολή** (χωρίς, μάλιστα, απόδειξη του χρόνου λήψης αυτής, προκύπτουσα από το κείμενο της αίτησης) **και ότι δεν το ε γνώριζαν, νωρίτερα** (αν και η προσωπική επικοινωνία, κατά το προηγούμεν χρονικό διάστημα, ήταν «ανοιχτή» και λειτουργούσα, κατά την συνήθη και λογική πορεία των πραγμάτων), να μην αξιολογείται, ως σοβαρός και αξιόπιστος.

β) Ελλείπει το έννομο συμφέρον των αιτούντων, όσον αφορά τμήμα του ακινήτου, έκτασης 17 στρεμμάτων, του οποίου η κυριότητα ανήκει στο Δημόσιο, ή, διαφορετικά και επικουρικά, στον Δήμο Ηρακλείου Αττικής. **Πιο συγκεκριμένα:**

β1) Σύμφωνα με το άρθρ. 285 § 5 π.δ. 14/27.7.99 (Κωδ. Βασ. Πολ/κής Νομ/σίας) είναι δυνατή η απαλλοτρίωση χώρων, μετά την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης (βλ. πριν του σχεδίου πόλης). **Ειδικά, δε, οι απαλλοτριώσεις, για την δημιουργία κοινόχρηστων χώρων, κηρύσσονται με την ίδια διοικητική πράξη.**

β2) Σύμφωνα με το άρθρ. 2 του άνω Κ.Β.Πολ.Νομ., μετά από πρωτοβουλία του ΥΠΕΧΩΔΕ και την κίνηση της αναφερόμενης, στον νόμο, διαδικασίας, **εγκρίθηκε, με απόφαση των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Γεωργίας, το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου Ηρακλείου Αττικής** (με αριθ. 21602/4262, ΦΕΚΔ 701/1997), στο οποίο, **ειδικά και συγκεκριμένα** προβλέπεται «... *Δημιουργία κοινόχρηστου πράσινου σε τμήμα (έκτασης 17 στρεμμάτων) της εντός σχεδίου ιδιοκτησίας Φιξ, στο οικοδομικό τετράγωνο 245 ...*».

β3) Με την άνω διοικητική πράξη της έγκρισης του Γ.Π.Σ., η οποία έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, για την Διοίκηση και τους διοικούμενους (ΣτΕ 1088, 89, 90, 91, 94/88, 1044, 4005/92 κ. Χορομίδα, Δικ. Ρυμοτ. και Πολ. Σχεδιασμού, 1994, σελ. 351, 360, άρθρ. 5 § 1 ν. 1337/83, Γν. Ν.Σ.Κ.62/94) **ειδικά και ορισμένα απαλλοτριώθηκε, με την ίδια διοικητική πράξη της έγκρισης του Γ.Π.Σ. (με την οποία δεσμεύθηκε, νομίμως) ο συγκεκριμένος χώρος του ακινήτου Φιξ (τμήμα έκτασης 17 στρεμμάτων), που φαίνεται στους χάρτες του Γ.Π.Σ.**

β4) Η απαλλοτρίωση **συντελέσθηκε**, με την, υπέρ των ιδιοκτητών του ακινήτου, μεταφορά του δικαιώματος συντελεστή δόμησης, ολόκληρης της ιδιοκτησίας (επομένως και των 17 στρεμμάτων) στο οικοδομήσιμο μέρος του ακινήτου, **την οποία και αποδέχθηκαν, χωρίς αμφισβήτηση, μέχρι σήμερα, οι ιδιοκτήτες αυτού.** Τούτο προκύπτει από την, **μη επιδεχόμενη** άλλη εξήγηση και ερμηνεία, καθώς και το, **σαφώς αποζημιωτικό** χαρακτήρα, της ακόλουθης πρότασης, που περιέχεται στη συνέχεια της διατύπωσης του Γ.Π.Σ., για την κήρυξη της απαλλ/σης, που «λέει» ότι: «... Το υπόλοιπο τμήμα παραμένει ως έχει, **με το δικαίωμα του συντελεστή Δόμησης ολόκληρης της ιδιοκτησίας, μεταφερομένου στο οικοδομήσιμο μέρος ...**». Η άσκηση, από τους ιδιοκτήτες, του δικαιώματος μεταφοράς του συντελεστή δόμησης, όπως είχαν δικαίωμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των ν. 880/79, 2300/95, 3044/2002 και την απόφαση αριθ. 5636/2004 Υπ. Οικ. και ΠΕΧΩΔΕ, αφορούσε, αφορά, **εξαρτάται και ενεργείται, με πρωτοβουλία των ιδίων** και όχι των «υπέρ ὧν» η απαλλ/ση, **είναι, δε, γεγονός,** αφενός, ότι, οι αιτούντες εγνώριζαν την δέσμευση – απαλλοτρίωση του χώρου, με το Γ.Π.Σ. (όπως προκύπτει από την αίτησή τους), **αφετέρου,** ότι, είχε, εγκαίρως, διατεθεί και (για τον λόγο αυτό, νομίμως) παραληφθεί η «αποζημίωση», που χορηγήθηκε, με την διοικητική πράξη της έγκρισης του Γ.Π.Σ.

Συνεπώς, απαραδέκτως, ζητείται η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, για τμήμα 17 στρεμμάτων του ακινήτου, ως ανήκον, κατόπιν συντελεσθείσας απαλλοτρίωσης, στην κυριότητα του Δημοσίου, ή, αλλιώς, του Δήμου Ηρακλείου Αττικής.

2.- Διαφορετικά και επικουρικά, δεν συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου, η παράλειψη γνώμης, δεν καταλήγει σε στέρηση της ιδιοκτησίας ο χαρακτηρισμός του ακινήτου, ως διατηρητέου, δεδομένου ότι, οι αιτούντες δύνανται, νομίμως, να λάβουν αποζημίωση, εάν δικαιούνται, **το κατάφυτο, δε, του χώρου του ακινήτου, συνιστά αυτοτελή αισθητική αξία, ανάλογη του κτιρίου, γύρω από το οποίο, τακτικά και συνδυασμένα, αναπτύχθηκε, με σκοπό, να συναποτελούν ενιαία αισθητική αξία, έτσι ώστε, η εξαφάνιση του κατάφυτου περιβάλλοντος, να μηδενίζει την αισθητική του κτιρίου, που, γι' αυτόν τον περιβάλλοντα χώρο του και για την αισθητική πλήρωσή του, δημιουργήθηκε. Επίσης, το κατάφυτο περιβάλλον, που, σχεδιασμένα, για τον προεκτεθέντα λόγο, αναπτύχθηκε και αποτελεί μνημειώδη χώρο αναψυχής και πολιτισμού (όπως ο «κήπος των Βερσαλλιών», ή ο «Βασιλικός κήπος») είναι ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, γεγονός που αποδεικνύεται από την εικόνα του, στον πυκνοδομημένο χώρο της περιοχής. Η αντιφατικότητα του Δημοσίου και οι επικαλούμενες, από τους αιτούντες, διατάξεις του Α.Κ. και του Κ.Πολ.Δ., δεν συνιστούν νόμιμο λόγο ακύρωσης, ουδείς, δε, στερείται, νομίμως, της ιδιοκτησίας, που, νομίμως, του ανήκει, ακόμα και εάν, με αντιφατικό τρόπο, προβάλλονται υπαρκτά ή ανύπαρκτα δικαιώματα.**

Γ.

Επειδή, νομιμοποιούμεθα, ως δημότες και εκπρόσωποι κατοίκων του Δήμου Ηρακλείου.

Επειδή, η παρέμβασή μας είναι νόμιμη και βάσιμη.

Για τους λόγους αυτούς

και για όσους, νομίμως, θα προσθέσουμε,

Ζητούμε

Να απορριφθεί η αναφερόμενη, στο ιστορικό, αίτηση ακύρωσης και να καταδικασθούν οι αιτούντες στην δικαστική δαπάνη.

Πληρεξούσιο και αντίκλητο ορίζουμε τον, υπογράφοντα την παρούσα, δικηγόρο.

Αθήνα, 1.3.2007

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Οι Αιτούντες

ΜΙΧΑΗΛΗΣ Α. ΒΟΜΒΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - ΔΣΑ 8576
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 16-18 ΑΘΗΝΑ 104 31
ΤΗΛ. 210 52 37 050
ΑΦΜ: 018852710 ΔΟΥ: Α' ΑΘΗΝΩΝ

Χαρώνη Ανθή

Μέγγουλα Αλεξάνδρα

Βόμβας Αντώνιος-Ελευθέριος

Σελμπέση Αρετή

Κότσαρης Γρηγόρης

Μιχελής Κων/νος

Τσαουσάκης Νίκος

Βερνάρδος Πέτρος

Γρηγοριάδης Γιώργος

Χριστοδουλίδης Αντρέας

Βρούστης Αριστείδης

ΑΝΑΦΟΡΑ – ΑΙΤΗΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΚΡΟΑΣΗΣ

1) Χαρώνη Ανθής (Αγάπης 15), 2) Μέγγουλα Αλεξάνδρας (Αγ. Λουκά 9), 3) Βόμβρα Αντωνίου – Ελευθερίου (Πεύκων 73), 4) Σέλμπεση Αρετής (Αλ. Παπάγου 22), 5) Κάτσαρη Γρηγόρη (Ελ. Βενιζέλου 23), 6) Μιχελή Κων/νου (Σκουφά 20), 7) Γρηγοριάδη Γιώργου (Μανιακίου 56), 8) Χριστοδουλίδη Ανδρέα (Αγάπης 19), 9) Βρούστη Αριστείδη (Αγ. Νεκταρίου 78), όλων, κατοίκων Ηρακλείου Αττικής, **ως μελών της Επιτροπής Κατοίκων για το «Κτήμα Φιξ».**

Π Ρ Ο Σ

1. Τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Κων/νο Καραμανλή,
2. κ. Προϊστάμενο του Νομικού Γραφείου Πρωθυπουργού,
3. κ. Γενικό Διευθυντή του Πολιτικού Γραφείου Πρωθυπουργού,
4. κ. Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου,
5. κ. Υπουργό Πολιτισμού.

1.- Σύμφωνα με το αριθ. πρωτ. Ε.Π32/22.8.2005 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Ολυμπιακής Αξιοποίησης (επισυνάπτεται στην παρούσα) «... Το Υπουργείο Πολιτισμού, **εφαρμόζοντας** τον κοινωνικό **σχεδιασμό της Κυβέρνησης ...**» για την απόδοση ελεύθερων χώρων στις τοπικές κοινωνίες, **απαίτησε**, από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ν.Σ.Κ.), εισήγηση, για την παραίτηση του Ελληνικού Δημοσίου, από αναίρεσή του, λίγο πριν την εκδίκασή της, **προκειμένου** να προβεί στην **αγορά** του ιστορικού μνημείου και χώρου πρασίνου, εκτάσεως 28 περίπου στρεμμάτων, στο Ηράκλειο Αττικής, με την χαρακτηριστική, για τους δημότες, ονομασία «κτήμα Φιξ».

2.- Το Ν.Σ.Κ., το οποίο, είχε ελέγξει, προφανώς, τα στοιχεία, που καθιστούσαν αξιόπιστο και έγκυρο το αίτημα του Υπουργείου Πολιτισμού και της Κυβερνήσεως, εξέδωσε σχετικό πρακτικό (όχι γνωμοδότηση) με βάση το οποίο, το Ελληνικό Δημόσιο, παραιτήθηκε του δικαιώματός του να συζητηθεί στον Αρειο Πάγο, η απολύτως, βάσιμη, σύμφωνα με προηγηθείσα ειδική γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., αναίρεσή του.

3.- Από την έρευνα, που διενεργήθηκε, με πρωτοβουλία μας, προκύπτει ότι, ενώ, από το 1985, με πολλαπλούς τρόπους, μέχρι σήμερα, το Ελληνικό Δημόσιο, ενήργησε για την απόδοση του ιστορικού μνημείου, στην τοπική κοινωνία, στο τελικό στάδιο κάθε ενέργειάς του, εμφιλοχωρούσε αδικαιολόγητη παράλειψη, που απεκλείε τα δικαιώματα, προθέσεις και αποφάσεις, που είχε ρητά δηλώσει, ότι είχε λάβει, με σειρά διοικητικών πράξεων και δημοσίων εγγράφων, προερχομένων, διαχρονικά, από αρμόδια όργανα, όπως Υπουργοί Οικονομικών, Πολιτισμού κλπ.

4.- Από τα στοιχεία της έρευνας, προκύπτει, επίσης, πληθώρα αντιφατικών στοιχείων, που δημιουργούν αμφιβολίες, για τον, πράγματι, υπηρετούμενο σκοπό των ενεργειών της Διοίκησης.

5.- Ως Έλληνες πολίτες και πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχοντας έννομο συμφέρον και εντολή, από εκατοντάδες κατοίκους της περιοχής, που υπογράφουν το επισυναπτόμενο στην παρούσα έντυπο, ζητούμε να λάβουμε, νομίμως (άρθρ. 4, 5 ν. 2690/99) γνώση της σχετικής απόφασης της Κυβερνήσεως, για την αγορά του ιστορικού μνημείου, της αντίστοιχης απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και της εντολής – εξουσιοδότησης, προς τον κ. Γενικό Γραμματέα του

Υπουργείου, να ενεργήσει, για την άρση του τυπικού κωλύματος της αγοράς (εισαίρεση).

6.- Παρά το ότι, η έννοια της λέξης «συντελεστεί» η αγορά, χαρακτηρίζει την αμεσότητα της εκδηλούμενης ενέργειας, μέχρι σήμερα, δεν γνωρίζουμε οτιδήποτε για την αγορά, παρά μόνο, ότι, μετά την παραίτηση του Δημοσίου και λόγω αυτής, κατέστη παραδεκτή η συζήτηση της αίτησης των κληρονόμων Φιξ, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, για τον αποχαρακτηρισμό του περιβάλλοντος χώρου πρασίνου του μνημείου, όπου τον Μάρτιο του 2007, παρεμβήκαμε, νομίμως, ως Επιτροπή κατοίκων.

7.- Υποβάλλουμε αίτημα ακρόασής μας, μετά των ιερέων της ενορίας Αγίου Γεωργίου της περιοχής και του νομικού μας συμβούλου, προκειμένου να επιβεβαιωθεί ο σκοπός της απόδοσης του μνημείου, στην τοπική κοινωνία, να στηριχθεί κάθε διαφανής και ειλικρινής προσπάθεια, υπέρ της ποιότητας ζωής των πολιτών και να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη τους, στην πολιτική.

Η παρούσα να επιδοθεί, νομίμως, στα πρόσωπα, που απευθύνεται, για να λάβουν γνώση.

Αθήνα, 17.11.2007

Τα μέλη της Επιτροπής

1) Χαρώνη Ανθή	2) Μέγγουλα Αλεξάνδρα
3) Βόμβας Αντώνιος – Ελευθέριος	4) Σέλμπεση Αρετή
5) Κάτσαρης Γρηγόρης	6) Μιχαήλ Κων/νος
7) Γρηγοριάδης Γιώργος	8) Χριστοδουλίδης Ανδρέας
9) Βρούστης Αριστείδης	

Ο ημερολόγιος δικηγόρος

ΜΙΧΑΛΗΣ Α. ΒΟΜΒΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - ΔΣΑ 8576

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 16-18 ΑΘΗΝΑ 10, 31

ΤΗΛ. 210 52 37 050

ΑΦΜ: 018852710 ΔΟΥ: Α' ΑΘΗΝΩΝ

6944-520605

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 26 Νοεμβρίου 2007
Α. Π. : 2015

Προς: κ. Μιχάλη Λιάπη
Υπουργό Πολιτισμού

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

κ. Μιχάλη Βόμβα
πληρεξούσιο Δικηγόρο
Επιτροπής Κατοίκων για το
«Κτήμα Φιξ»

Κύριε Υπουργέ,

Σας διαβιβάζουμε την από - 22.11.2007 - αίτηση της Επιτροπής Κατοίκων για το «Κτήμα Φιξ», με τα συνημμένα έγγραφα, που στάλθηκαν στο Γραφείο του Πρωθυπουργού και παρακαλούμε, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων σας, να εξετάσετε το θέμα στο οποίο αναφέρεται.

Σημ.: Παρακαλούμε στα απαντητικά σας έγγραφα να αναφέρεται απαραίτητα ο Αριθμός Πρωτοκόλλου μας.

Μέγαρο Μαξίμου, Ηρώδου Αττικού 19, Τ.Κ. 106 74 Αθήνα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Αθήνα, 27-11-2007

Αρ. Πρωτ. : 3588

Προς: το Υπουργείο Πολιτισμού
Μπουμπουλίνας 20-22
Τ.Κ. 106 32 Αθήνα

- Κοιν.: 1. Χαρώνη Ανθή
Αγάπης 15
Ηράκλειο Αττικής
2. Μέγγουλα Αλεξάνδρα
Αγ. Λουκά 9
Ηράκλειο Αττικής
3. Βόμβας Αντώνιος-
Ελευθέριος
Πεύκων 73
Ηράκλειο Αττικής
4. Σέλμπεση Αρετή
✓ Αλ. Παπάγου 22
Ηράκλειο Αττικής
5. Κότσαρης Γρηγόρης
Ελ. Βενιζέλου 23
Ηράκλειο Αττικής
6. Μιχαήλ Κων/νος
Σκουφά 20
Ηράκλειο Αττικής
7. Γρηγοριάδης Γεώργιος
Μανιακίου 56
Ηράκλειο Αττικής
8. Χριστοδουλίδης Ανδρέας
Αγάπης 19
Ηράκλειο Αττικής
9. Βρούστης Αριστείδης
Αγ. Νεκταρίου 78
Ηράκλειο Αττικής

Σχετ.: Ε.Π. 32/22-8-2005 Γενικού Γραμματέα Ολυμπιακής Αξιοποίησης.

Σας διαβιβάζουμε λόγω αρμοδιότητας την από 17.11.2007 αναφορά των παραπάνω κατοίκων Ηρακλείου Αττικής, που αφορά υπόθεση του ακινήτου με την ονομασία «κτήμα Φιξ» στο Ηράκλειο Αττικής, την οποία, σύμφωνα με το ως άνω συνημμένο σχετικό έγγραφο, φαίνεται να έχουν χειρισθεί στο παρελθόν υπηρεσίες του Υπουργείου σας, προς ενημέρωσή σας και για τυχόν δικές σας περαιτέρω ενέργειες.

Ο Διευθυντής του Ιδιαίτερου Γραφείου
του Γενικού Γραμματέα της Κυβέρνησης

Δημήτριος Λειβαδέας

Γ 68
31/12/2003

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ: 1351/2003

N.2298/1995, άρθρο 12

Αρ.Φακ.Γρ.Νομ.Συμβούλου 38663

Αρ.Φακ.Ν.Σ.Κ. 196240

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΜΗΜΑ Β

Συνεδρίαση της 18.12.2003

Σύνθεση: Πρόεδρος: Γρηγόριος Κρόμπας, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Σπυρίδων Σκουτέρης, Αλέξανδρος Τζεφεράκος,

Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Κωνσταντίνος

Καποτάς, Παναγιώτης Κιούσης,

Χρυσάφουλα Αυγερινού.

Εισηγητής: Αντώνης Παπαγεωργίου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

ΘΕΜΑ: Παραδεκτό και βάσιμο αναιρέσεως του Ελληνικού Δημοσίου
κατά Υακίνθης θυγατρός Ιωάννου Φιξ κ.λπ. και της υπ' αριθμ.
3696/2003 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών.

Το Δημόσιο κατέθεσε στις 6.10.2003 στη γραμματεία του εφετείου
Αθηνών την από 1.10.2003 υπ' αρ. εκθ. καταχωρίσεως 1196/2003
αναίρεση ενώπιον του Αρείου Πάγου κατά Υακίνθης θυγατρός Ιωάννου Φιξ
και λοιπών και της υπ' αριθμ. 3696/2003 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών.

Για την αίτηση αυτή αναιρέσεως το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
(Ν.Σ.Κ.) εγνωμοδότησεν ως εξής:

I. Ιστορικό:

Α. α. Σύμφωνα με τα από 3 Φεβρουαρίου, 4/16 Ιουνίου και 19 Ιουνίου/1 Ιουλίου 1830 πρωτόκολλα του Λονδίνου, σε συνδυασμό με την από 27.6/9.7.1832 συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως «περί οριστικού διακανονισμού των ορίων της Ελλάδος» καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 16 του νόμου της 21.6/10.7.1837 «περί διακρίσεως κτημάτων», στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου, ως διαδόχου του τουρκικού, περιήλθαν «δικαιώματι πολέμου» εκείνα τα κτήματα των Οθωμανών, τα οποία κατά τη διάρκεια του πολέμου κατέλαβε με τις στρατιωτικές δυνάμεις και δήμευσε αλλά και εκείνα που κατά το χρόνο υπογραφής των τριών παραπάνω πρωτοκόλλων είχαν εγκαταλειφθεί από τους Οθωμανούς πρώην κυρίους τους, οι οποίοι απεχώρησαν από τα μέρη της Ελλάδος που απελευθερώθηκαν και δεν είχαν καταληφθεί από τρίτους μέχρι την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου περί διακρίσεως κτημάτων. Ειδικά επί της Αττικής, η κατάληψη της οποίας δεν ολοκληρώθηκε από τις τουρκικές δυνάμεις, στην κυριότητα του Δημοσίου περιήλθαν και εκείνα τα κτήματα που ανήκαν στην ιδιοκτησία Οθωμανών, οι οποίοι τα εγκατέλειψαν χωρίς να τα πουλήσουν εντός της προθεσμίας που προέβλεπε η συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως (Εφ. Αθ.1518/2002, Ελ.Δ/νη 43.787). Περαιτέρω, κατά τις διατάξεις των ν.8 παρ. 1 Κωδ. (7.39), ν.9 παρ. 1 Πανδ. (50.14), ν.2 παρ. 20 Πανδ.(41.4), ν. 6 παρ. 1 Πανδ. (44.3), ν.76 παρ. 1 Πανδ. (18.1), ν.7 παρ. 3 Πανδ. (23.3) του προϊσχύσαντος Βυζαντινορρωμαϊκού δικαίου, σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 18 και 21 του νόμου της 21.6/3.7.1837 «περί διακρίσεως δημοσίων κτημάτων», μπορούσε να αποκτηθεί η κυριότητα ακινήτου με έκτακτη χρησικτησία και έναντι του Δημοσίου, κατόπιν άσκησης νομής με καλή πίστη και διάνοια κυρίου σε χρονικό διάστημα συνεχούς τριακονταετίας, που έπρεπε να είχε συμπληρωθεί έως την 11.9.1915, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του νόμου ΔΨΗ/1912 και των διαταγμάτων περί δικαιοστασίας (Ολ.ΑΠ 75/1987; ΝοΒ 37.84, ΑΠ 804/1996; Ελ.Δ/νη 38.845, ΑΠ 1256/1997; Ελ.Δ/νη 39.596).

β. Το εκδόν την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε δι'αυτής ότι « Από τις ένορκες καταθέσεις των τεσσάρων μαρτύρων (δύο για κάθε πλευρά), που εξετάστηκαν ενώπιον του ορισθέντος με την 916/1988 πράξη του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου Εισηγητή Δικαστή και περιέχονται στη μετ'επικλήσεως νομίμως προσκομιζόμενη υπ'αριθμ. 1502/1988 εισηγητική έκθεση αυτού, από τις προσκομιζόμενες και επικαλούμενες από 26.3.2001 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του ως πραγματογνώμονα διορισθέντος με την άνω πράξη και την 199/1999 απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου αγρονόμου τοπογράφου μηχανικού Χαράλαμπου Κάλφα καθώς και από 15.4.2002 τεχνική έκθεση του ως τεχνικού συμβούλου διορισθέντος από το εκκαλούν Δημόσιο αγρονόμου τοπογράφου μηχανικού του Υπουργείου Οικονομικών Παναγιώτη Κανατούλα (391 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ) με τα συνοδεύοντα τις εκθέσεις αυτές σχεδιαγράμματα και από όλα τα άλλα έγγραφα που οι διάδικοι νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται, αποδεικνύονται τα εξής: Το επίδικο ακίνητο, επιφάνειας 27.750 τετραγωνικών μέτρων, βρίσκεται εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Ηρακλείου Αττικής, στο ΟΤ 245 και περικλείεται από τις οδούς Ηρακλείου (πρώην Καρόλου Φιξ), Ειρήνης, Οάσης και Αγίου Λουκά. Αποτελεί τμήμα μεγαλύτερης έκτασης, εμβαδού 6.500 στρεμμάτων, η οποία μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος περιήλθε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου, ως διαδόχῳ του Τουρκικού Κράτους, διότι είχε εγκαταλειφθεί από τους Οθωμανούς πρώην κυρίου του χωρίς να τα πουλήσουν εντός της προθεσμίας που προέβλεπε η συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως. Η προκειμένη μείζονα έκταση, στην οποία περιλαμβάνεται και το επίδικο ακίνητο, παραχωρήθηκε κατά την περίοδο των ετών 1837-1841 σε τριάντα Βαυαρούς στρατιωτικούς της ακολουθίας του Οθωνα, δυνάμει των από 30/11.5.1837, 12/24.5.1837, 29/10.7.1838 και 3/15.12.1841 βασιλικών διαταγμάτων (που δεν δημοσιεύτηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως). Οι Βαυαροί στρατιωτικοί κατέλαβαν τα παραχωρηθέντα σ'αυτούς τεμάχια της μείζονος έκτασης και

δημιούργησαν τη «Βασιλική Στρατιωτική Παροικία Αράκλι» (σημερινό Ηράκλειο), άρχισαν δε έκτοτε να νέμονται αυτά με καλή πίστη, διάνοια κυρίου και με την πεποίθηση ότι με την κτήση της εν λόγω νομής δεν προσέβαλαν κατ'ουσία το δικαίωμα του Δημοσίου. Συγκεκριμένα, ανήγειραν οικίες στις οποίες εγκαταστάθηκαν με τις οικογένειές τους και επιδόθηκαν στην καλλιέργεια των παραχωρηθέντων αγροτεμαχίων και εκμετάλλευση των βοσκοτόπων. Σχετικά παραχωρητήρια δεν εκδόθηκαν, διότι η χορήγησή τους δεν προβλέπονταν από τα άνω διατάγματα, ο δε περί μεταγραφής νόμος (Τη/1856) δεν είχε ακόμη θεσπιστεί. Εκ του λόγου αυτού δημιουργούνταν ενίοτε στους Βαυαρούς ορισμένες δυσχέρειες, σχετικές με την προστασία της νομής και των εμπραγμάτων δικαιωμάτων τους, οπότε το Ελληνικό Δημόσιο προέβη, προς διευκόλυνσή τους, στην αποτύπωση της παραχωρηθείσης έκτασης στο από 10.1.1856 διάγραμμα. Σε κάθε περίπτωση, το Ελληνικό Δημόσιο αποξενώθηκε πλήρως της ιδιοκτησίας του επί όλης της μείζονος έκτασης, ουδέποτε τη διεκδίκησε, εν όλω ή εν μέρει, ούτε άσκησε επ'αυτής πράξεις νομής. Η αποτύπωση του όλου ακινήτου στο άνω από 10.1.1856 διάγραμμα δεν αποτελεί πράξη νομής, όπως αβάσιμα υποστηρίζει το εκκαλούν Δημόσιο, αλλά ενέργεια προσδιορισμού της έκτασης που παραχωρήθηκε στους Βαυαρούς στρατιωτικούς, προς διευκόλυνσή τους, εφόσον δεν είχαν χορηγηθεί σ'αυτούς παραχωρητήριοι τίτλοι. Μάλιστα κατά το έτος 1899 το Ελληνικό Δημόσιο διέθεσε σε κατοίκους της περιοχής Κουκουβάουνων τεμάχια από τις εκτάσεις που είχαν παραχωρηθεί στους Βαυαρούς, σε εκτέλεση του νόμου ΥΛΑ/1871 «περί διανομής και διαθέσεως Εθνικής γης», προφανώς από παραδρομή. Γι'αυτό και αμέσως τα εκδοθέντα σχετικά παραχωρητήρια ακυρώθηκαν με τις υπ'αριθμ. 80926/1899, 10156/1899 και 67127/1901 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, διότι μετά από έρευνα διαπιστώθηκε ότι οι γαίες αυτές συνέπιπταν με τις εκτάσεις που είχαν παραχωρηθεί για τον εποικισμό των Βαυαρών (βλ. προσκομιζόμενη από το εκκαλούν Δημόσιο και επικαλούμενη από 30.5.1984 τεχνική έκθεση της πολιτικής μηχανικού Υπουργείου

Οικονομικών Ασημίνας Πετσίτη). Ετσι οι Βαυαροί στρατιωτικοί και οι διάδοχοί τους, εφόσον νέμονταν καλόπιστα και με διάνοια κυρίου τα παραχωρηθέντα για χρονικό διάστημα πλέον της τριακονταετίας, κατέστησαν πολύ πριν την 11.9.1915 κύριοι της επίδικης έκτασης με έκτακτη χρησικτησία. Οι Βαυαροί, ως κύριοι πλέον, μετά τη συμπλήρωση στα πρόσωπά τους των στοιχείων της έκτακτης χρησικτησίας, πριν την αποχώρησή τους από την Ελλάδα μεταβίβασαν ατύπως τις εκτάσεις που τους είχαν παραχωρηθεί σε άλλους (απώτερους δικαιοπαρόχους των εφεσίβλητων). Οι τελευταίοι συνέχισαν να νέμονται καλόπιστα και με διάνοια κυρίου τα ακίνητα που περιήλθαν σ'αυτούς, τα οποία στη συνέχεια μεταβίβασαν περαιτέρω σε τρίτους, με αιτία την πώληση. Τελικά, το επίδικο ακίνητο, επιφάνειας 27.750 τετραγωνικών μέτρων, περιήλθε στη κυριότητα του κοινού δικαιοπάροχου όλων των εφεσίβλητων Ιωάννη Καρόλου Φιξ ως εξής:

A) έκταση εμβαδού 2.268 τμ. Εξ αγοράς από τον Ερρίκο Σκάση, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος 23917/1924 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Διονυσίου Κλάδη. Στον άνω πωλητή είχε περιέλθει εξ αγοράς από τον Ελευθέριο Παναγάκη, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος 32048/1912 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Κωνσταντίνου Ιωάννου. Στον Ελ. Παναγάκη είχε περιέλθει από αγορά με πλειστηριασμό με την 5806/1905 περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης, νόμιμα μεταγραφμένης, από τον Απαλλοδωρο Συρμακέλη, σ'αυτόν δε είχε περιέλθει από αγορά από τον Γ. Στάντζου με το 11430/1896 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Γ. Παπούλια, νόμιμα μεταγραφμένο. Στο Γ. Στάντζου είχε περιέλθει κατά το 1/3 εξ αδιαιρέτου από αγορά από τη Μαριγώ Πανεροπούλου, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος 2189/1893 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Γεωργίου Κυπαρίσση, κατά το άλλο 1/3 εξ αδιαιρέτου από αγορά από τον Δημ. Στάντζου με το 2049/1892 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Γ. Κυπαρίσση, νόμιμα μεταγραφμένο και κατά το 1/3 εξ αδιαιρέτου εκ κληρονομίας αδιαθέτως από την αποβιώσασα Αικατερίνη Στάντζου, σε συνδυασμό με το 2048/1892

συμβόλαιο διανομής του συμβολαιογράφου Αθηνών Γ.Κυπαρίσση, που μεταγράφηκε νόμιμα. Στην εν λόγω κληρονομιά αυτός υπεισήλθε με ανάμιξη. Στους Μαριγώ Πανεροπούλου και Δ.Στάντζου είχε περιέλθει κατά 1/3 από κληρονομιά της Αικατερίνης Στάντζου σε συνδυασμό με το πιο πάνω 2048/1892 διανεμητήριο συμβόλαιο του ίδιου συμβολαιογράφου, σ'αυτή δε από κληρονομιά του πατέρα της Λωτ Ρουτχάρτ, στις οποίες αυτές υπεισήλθαν με ανάμιξη. Β) Η υπόλοιπη έκταση, εμβαδού 25.482 τμ., εκ κληρονομιάς αδιαθέτως της κατά το έτος 1939 αποβιώσας μητέρας του Υακίνθης χήρας Καρόλου Φιξ, στην οποία υπεισήλθε με ανάμιξη. Στη μητέρα του είχε περιέλθει η άνω έκταση δυνάμει της από 25.4.1921 ιδιόγραφης διαθήκης του κατά το έτος 1922 αποβιώσαντος συζύγου της (πατέρα του) Καρόλου Φιξ, σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ. 52094/1922 πράξη διακανονισμού κληρονομιαίας περιουσίας του συμβολαιογράφου Αθηνών Άγγελου Γρηγορόπουλου, που μεταγράφηκε νόμιμα. Στον πατέρα του το εν λόγω τεμάχιο περιήλθε ως ακολούθως 1) έκταση 13.000 τ.μ. εξ αγοράς από τον καθολικό Ιερό Ναό Αγίου Διονυσίου, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος υπ'αριθμ. 31337/1921 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Αλ.Μουμούρη, στον άνω Ιερό Ναό είχε περιέλθει από αγορά από τους Γεώργιο και Αρκάδη Χλάνδix, με το 17955/1915 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Κωνσταντίνου Ιωάννου, νόμιμα μεταγραφμένο, στους Γ.και Α.Αρκάδη Χλάνδικ είχε περιέλθει εξ αγοράς από τον Καθολικό Ιερό ναό Αγίου Διονυσίου με το 13230/1912 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Κ.Ιωάννου, νόμιμα μεταγραφμένο, στο ναό δε αυτόν είχε περιέλθει από κληρονομιά με την από 22.2.1900 ιδιόγραφη διαθήκη του Αρχιεπισκόπου Καθολικών Γαϊτανά Βικέντιου Μαρία Ντε Αγγελίς, που πέθανε το έτος 1900. Στον εν λόγω Αρχιεπίσκοπο περιήλθε/κατά έκταση 12/περίπου στρεμμάτων από αγορά από τον Αριστείδη Εσλιν με το 24881/88 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Τ.Οικονόμου, νόμιμα μεταγραφμένου και από αγορά από τους Λορέντζο Ιωάννου και Αλεξάνδρου Ζετς με το 26046/1898 συμβόλαιο του ίδιου

συμβολαιογράφου, νόμιμα μεταγραφμένο. Στον Αριστείδη Εσλιν περιήλθε εν μέρει εξ αγοράς από τους Ιωάννη Κελμαγιέρ και Αικατερίνη Μύλλερ με το 19820/1877 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Ηλία Γλυκοφρίδη, που μεταγράφηκε νόμιμα και σ'εκείνους είχε περιέλθει εκ κληρονομίας, αδιαθέτως, του κατά το έτος 1852 αποβιώσαντος πατέρα τους Ιωσήφ Κελμαγιέρ, στην οποία και είχαν υπεισέλθει με ανάμιξη και εν μέρει εξ αγοράς από τον Φρειδερίκο Πίτμγερ, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος 8955/1878 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Α.Γαϊτάνου. Στον τελευταίο είχε περιέλθει από κληρονομιά του πατέρα του Ιωάννη Πίτλιγερ, ο οποίος απεβίωσε στις 9.8.1855 και στην οποία είχε περιέλθει με ανάμιξη. Και στους δύο άνω κληρονομούμενους είχε περιέλθει από παραχώρηση του Ελλ.Δημοσίου προ του έτους 1856. Στους Λορέντζο Ιωάννη και Αλέξανδρο Ζετς είχε περιέλθει από κληρονομιά της μητέρας τους Αννας-Μαρίας Ζετς που πέθανε το έτος 1879 και σε αυτήν από κληρονομιά του συζύγου της Γ.Ζετς, κληρονομίες στις οποίες οι κληρονόμοι αυτοί υπεισήλθαν με ανάμιξη. 2) Εκταση 2.140 τμ. εξ αγοράς από τον Λουδοβίκο Πέη, δυνάμει του υπ'αριθ. 31336/1917 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Κων.Ιωάννου, νόμιμα μεταγραφμένο και σ'αυτόν με αγορά από το Γ.Χλάδνιχ με το 19433/1917 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Δ.Γιγάντε, νόμιμα μεταγραφμένο. Στο Γ.Χλάδνιχ είχε περιέλθει εξ αγοράς με το 17960/1908 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Α.Μπουρντά νόμιμα μεταγραφμένο, από τους Καλλίτση Έσλιν, Κάρολο Εσλιν, Νικόλαο Εσλιν, Γεράσιμο Εσλιν, Αγλαΐα θυγ. Αρ.Εσλιν, Πηνελόπη θυγ. Αρ.Εσλιν, Γουλιέλμο Εσλιν και Οθωνα Εσλιν, στους οποίους είχε περιέλθει από κληρονομιά εξ αδιαθέτου του πατέρα τους Αριστείδη Εσλιν, που πέθανε το 1904, στην οποία κληρονομιά αυτή είχαν υπεισέλθει με ανάμιξη. Στον Αρ.Εσλιν είχε περιέλθει από αγορά από τον Αντώνιο Κέρνερ με το 27949/1878 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Ε.Λαμπρούλη, νόμιμα μεταγραφμένο και σ'αυτόν από δωρεά της μητέρας του Αικατερίνης Κέρνερ με το

3730/1872 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Α.Μαυρόπουλου, νόμιμα μεταγραφμένο. Στην Αικ.Κέρνερ είχε περιέλθει από δωρεά του συζύγου της Ιωσήφ Κέρνερ, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος υπ'αριθμ. 959/1848 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Δημ.Σούτσου, 3) έκταση 4.500 τμ-εξ αγοράς από τους Ιωάννη και Κωνσταντίνο Μαρκέτη, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος 31852/1921 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Κων.Ιωάννου και σ'αυτούς, καθώς και στον αδελφό τους Σπυρίδωνα Μαρκέτη, ο οποίος απεβίωσε στον πόλεμο του 1912 και τον οποίο κληρονόμησαν ισομερώς και οι δύο, είχε περιέλθει κατά 1/3 στον καθένα με το 25185/1908 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Π.Μπάρδη, νόμιμα μεταγραφμένο, με αγορά από τον πατέρα τους Δημήτριο Μαρκέτη. Στο πατέρα τους Δημήτριο Μαρκέτη είχε περιέλθει εξ αγοράς από τους Κάρολο Νικόλαο, Γουλιέλμο, Οθωνα Εσλιν και Αγλαΐα, Πηνελόπη και Καλλίστη θυγ. Αρ.Εσλιν, με το 12088/1905 πωλητήριο συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Αν.Μπουρνιά, νόμιμα μεταγραφμένο. Στα τέκνα του Αρ.Εσλιν είχε περιέλθει από κληρονομιά εξ αδιαθέτου του πατέρα τους Αριστείδη Εσλιν που πέθανε το 1904, στην οποία αυτοί είχαν υπεισέλθει με ανάμιξη και σ'αυτόν με ανταλλαγή ακινήτων με το Δημήτριο Σάτλον, δυνάμει του υπ'αριθ. 29405/1879 συμβολαίου διανομής του συμβολαιογράφου Αθηνών Β.Λαμπρούλη νόμιμα μεταγραφμένο. Στο Δημ.Σούτσο είχε περιέλθει με τα 6407/78 και 27821/78 συμβόλαια των συμβολαιογράφων Αθηνών Β.Κτενά και Β.Λαμπρούλη αντίστοιχα νόμιμα μεταγραφμένα 4) έκταση 2.733 τμ-εξ αγοράς από το Γεώργιο Στάντζου, με το 31882/1921 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Κων. Ιωάννου, νόμιμα μεταγραφμένο, στον τελευταίο δε είχε περιέλθει με αγορά από τον Απαλλόδωρο Συρμακέλη με το 37933/1921 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Α.Μητρόπουλου, νόμιμα μεταγραφμένο. Στον Α.Συρμακέλη είχε περιέλθει εξ αγοράς από το Γεώργιο Χρ.Στάντζου, δυνάμει του με αριθμό 11430/1896 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Γ. Παπούλια, που μεταγράφηκε νόμιμα στον τελευταίο δε είχε περιέλθει α)

κατά το 1/3 εξ αδιαιρέτου από κληρονομιά εξ αδιαθέτου της μητέρας του Αικατερίνης Στάντζου που πέθανε το 1892, στην οποία κληρονομιά υπεισέλθε με ανάμιξη, σε συνδυασμό με το 2048/1892 διανεμητήριο συμβόλαιο νόμιμα μεταγραφμένο β) κατά το 1/3 εξ αδιαιρέτου εξ αγοράς από την αδελφή του Μαριγώ Πανεροπούλου και γ) κατά το 1/3 εξ αγοράς από τον αδελφό του Δημήτριο Στάντζου, με τα 2189/1893 και 2048/1892 πωλητήρια συμβόλαια του συμβολαιογράφου Αθηνών Γ.Κυπαρίσση, νόμιμα μεταγραφμένα, σ'αυτούς δε περιήλθε εκ κληρονομίας, αδιαθέτως, από τη μητέρα τους Αικατερίνη Στάντζου, στην οποία είχε περιέλθει από κληρονομιά του πατέρα της Λωτ.Ρούτχαρτ που πέθανε το έτος 1880, στην οποία κληρονομιά είχε υπεισέλθει με ανάμιξη. 5) έκταση 394 τμ. με αγορά από τον Ν.Σέρβη δυνάμει του υπ'αριθμ. 8067/1921 συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Γ.Βελμάχου, νόμιμα μεταγραφμένο. 6) έκταση 352 τμ, με το 8060/1921 συμβόλαιο διανομής ακινήτου του συμβολαιογράφου Αθηνών Π.Βελμάχου, νόμιμα μεταγραφμένο. 7) Έκταση 394 τμ, εξ αγοράς από τον Φρειδερίκο Βάγγερ με το 8067/1921 συμβόλαιο του ίδιου συμβολαιογράφου Αθηνών, που μεταγράφηκε νόμιμα 8) έκταση 394 τμ, εξ αγοράς από τον Ιωσήφ Μαυροντίδη, με το 8069/1921 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Π.Βελμάχου, νόμιμα μεταγραφμένου. 9) έκταση 394 τμ, εξ αγοράς από το Γεώργιο Στάντζου με το 8070/1921 συμβόλαιο του ίδιου συμβολαιογράφου, που μεταγράφηκε νόμιμα. 10) έκταση 394 τμ, με αγορά από τη Φανή Δηληγάρη, Χρήστο Σταυριανό και Αν.Σταυριανό, με το υπ'αριθμ. 8944/1931 του αυτού συμβολαιογράφου, νόμιμα μεταγραφμένο και 11) έκταση 394 τμ εξ αγοράς από την Ευγενία Μαλίγγου, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος υπ'αριθμ. 8857/1922 συμβολαίου του ίδιου συμβολαιογράφου. Τελικά, το επίδικο ακίνητο περιήλθε στην συγκυριότητα των εφεσίβλητων, κατά ποσοστό 1/4 εξ αδιαιρέτου στον καθένα, α) στους τρεις μεν πρώτους Υακίνθη Ιωάννου Φιξ, Γεώργιο Ιωάννη Φιξ και Κάρολο Ιωάννη Φιξ, εκ κληρονομίας αδιαθέτως του κατά την 8.8.1943 αποβιώσαντος πατέρα τους Ιωάννη Φιξ, σε συνδυασμό με

το υπ' αριθμ. 21286/12.3.1953 συμβόλαιο διανομής του
συμβολαιογράφου Αθηνών Γεωργίου Οικονομόπουλου, που
μεταγράφηκε νόμιμα/στη δε τέταρτη Κασσάνδρα συζ. Παναγιώτη
Μαρινόπουλου, το γένος Καρόλου Φιξ εξ αγοράς από τον Γεώργιο
Ιωάννη Φιξ, δυνάμει του νομίμως μεταγραφέντος 36530/1978
συμβολαίου του συμβολαιογράφου Αθηνών Τριαντάφυλλου
Παπαδόπουλου. Το εν λόγω ιδανικό μερίδιο (1/4 αδιαίρετως) είχε
περιέλθει στον άνω δικαιοπάροχο της/εξ αγοράς/από τη μητέρα του
Μαριάνθη Γαρουφαλιά/τέως χήρα Ιωάννη Φιξ, δυνάμει του νομίμως
μεταγραφέντος υπ' αριθμ. 6106/25.8.1960 συμβολαίου του
συμβολαιογράφου Αθηνών Ιωάννη Μαλτέζου. Από τους χρόνους των
μεταβιβάσεων που περιγράφηκαν, τόσο οι εφεσίβλητοι όσο και οι
απώτεροι δικαιοπάροχοί τους νέμονταν το επίδικο ακίνητο/μέχρι και την
άσκηση της κρινόμενης αγωγής (29.9.1987) με διάνοια κυρίου και καλή
πίστη, με βάση τους αναφερόμενους νόμιμους τίτλους, καθόσον δε
αφορά την έκτακτη χρησικτησία, μετά την έναρξη ισχύος του Αστικού
Κώδικα (23.2.1946) ανεξαρτήτως καλής πίστης, ενεργούντες όλες τις
αρμόζουσες στη φύση και τον προορισμό του ακινήτου διακατοχικές
πράξεις, όπως εποπτεία, οριοθέτηση, περίφραξη, καλλιέργεια, φύτευση
δένδρων οπωροφόρων και καλλωπιστικών, εκμίσθωση σε τρίτους των
βοσκοτόπων. Προ του έτους 1915 δικαιοπάροχοι των εφεσίβλητων
ανήγειραν τριώροφη οικία, κατά το έτος 1927 ο δικαιοπάροχος τούτων
Κάρολος Ιωάννου Φιξ διώροφη έπαυλη και κατά το έτος 1927 η μάμμη
τους Υακίνθη χήρα Καρόλου Φιξ ισόγειο οικία, στις οποίες κατοικίες
διέμεναν με τις οικογένειές τους καθώς και βοηθητικούς χώρους για τη
στέγαση των φυλάκων και του βοηθητικού προσωπικού. Από κανένα
στοιχείο δεν προέκυψε ότι το εκκαλούν Δημόσιο, μετά την
παραχώρηση της μείζονος έκτασης στους Βαυαρούς ακολούθους του
Οθωνα, άσκησε επί του επιδίκου ακινήτου πράξεις νομής, αμφισβήτησε
δε το πρώτον τη συγκυριότητα των εφεσίβλητων επ' αυτού κατά το έτος
1986, μετά από (όριστη καταγγελία υπέργησης και πνευματικά /;
καθυστερημένης κατοίκου της περιοχής που ονομάζονταν Ελπίδα

Κέλλερ, ^{λαδς} οπότε αναγκάστηκαν οι εφεσίβλητοι να ασκήσουν την ένδικη αγωγή, προς άρση της αμφισβήτησης που δημιουργήθηκε».

Εν συνεχεία το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, αφού αναλύει τις προσκομισθείσες αποδείξεις, καταλήγει στο πόρισμα ότι «Αποδείχθηκε, συνεπώς, ότι οι εφεσίβλητοι κατέστησαν συγκύριοι του επίδικου ακινήτου, κατά ποσοστό 1/4 εξ αδιαιρέτου έκαστος, με τους περιγραφόμενους άνω παράγωγους τρόπους κτήσεως κυριότητας αλλά και με τακτική και έκτακτη χρησικτησία συνυπολογιζομένου και του χρόνου χρησικτησίας των πιο πάνω δικαιοπαρόχων τους (1033, 1041, 1042, 1045, 1051, 1113, 1192, 1194 ΑΚ, σε συνδυασμό με τις αναφερόμενες διατάξεις του προΐσχύσαντος Βυζαντινορρωμαϊκού δικαίου). Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που με την εκκαλούμενη απόφασή του κατέληξε στην ίδια κρίση και έκανε δεκτή την αγωγή, ορθά τις πιο πάνω διατάξεις ερμήνευσε και εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε και πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι οι συναφείς λόγοι έφεσης του εναγομένου Ελληνικού Δημοσίου που υποστηρίζουν τα αντίθετα.

Συνακολούθως, πρέπει η έφεση να απορριφθεί κατ' ουσία και να συμψηφιστούν στο σύνολό τους τα εκατέρωθεν δικαστικά έξοδα του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, λόγω αμφιβολίας του εκκαλούντος Ελληνικού Δημοσίου για την έκβαση της προκειμένης δίκης, αλλά και διότι η ερμηνεία των πιο πάνω κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 Κ.Πολ.Δ, όπως αντικαταστάθηκε με άρθρο 2 παρ.2 Ν.2915/2001)».

II. Επί του παραδεκτού της αναίρέσεως

Η αναίρεση είναι παραδεκτή κατά τις συνδ. διατάξεις των άρθρων 144 παρ.1, 552, 553 παρ.1 περίπτωση β, 556 παρ.1 και 564 παρ.1

κ.πολ.δ., αφού ασκήθηκε από ηττηθέντα διάδικο κατά τελεσίδικης απόφασης, κατατέθηκε στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση επιδόθηκε προς το Δημόσιο στις 18.6.2003 και η αναίρεση κατατέθηκε στις 6/10/2003, ημέρα Δευτέρα, δεδομένου ότι η τελευταία ημέρα της προθεσμίας (Παρασκευή 03.10.2003) ήτο ειδική επίσημος αργία (εορτή Διονυσίου του Αρεοπαγίτου), όμως η προθεσμία ασκήσεως της αναίρέσεως είχε ανασταλή κατά την περίοδο των δικαστικών διακοπών (1.7.2003 έως και 15.9.2003) δυνάμει του άρθρου 11 του κώδικος δικών του Δημοσίου.

III. Επί του παραδεκτού και βασίμου του λόγου αναίρέσεως:

Ο λόγος αναίρέσεως είναι παραδεκτός και βάσιμος.

Ειδικότερα:

Ως προελέχθη, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εδέχθη ότι το επίδικο αποτελεί τμήμα μεγαλύτερης έκτασης, εμβαδού 6.500 στρεμμάτων, η οποία μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος περιήλθε στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου, ως διάδοχο του Τουρκικού Κράτους, διότι είχε εγκαταλειφθεί από τους οθωμανούς (πρώην κυρίου του) και δεν είχε πωληθεί εντός της προθεσμίας που προέβλεπε η συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως. Περαιτέρω το ίδιο δικαστήριο του β' βαθμού εδέχθη ότι «η προκειμένη μείζων έκταση, στην οποία περιλαμβάνεται και το επίδικο ακίνητο, παραχωρήθηκε κατά την περίοδο των ετών 1837-1841 σε τριάντα Βαυαρούς στρατιωτικούς της ακολουθίας του Οθωνα δυνάμει των από 30/11.5.1837, 12/24.5.1837, 29/10.7.1838, και 3/15.12.1841 βασιλικών διαταγμάτων (που δεν δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα της κυβερνήσεως).»

Οι Βαυαροί στρατιωτικοί κατέλαβαν τα παραχωρηθέντα σε αυτούς τεμάχια της μείζονος έκτασης και δημιούργησαν τη «βασιλική στρατιωτική παροικία Αράκλι» (σημερινό Ηράκλειο), άρχισαν δε έκτοτε να νέμονται αυτά με καλή πίστη, με διάνοια κυρίου και με την πεποίθηση ότι με την κτήση της εν λόγω νομής δεν προσέβαλαν κατ' ουσίαν το δικαίωμα του Δημοσίου».

Εν συνεχεία το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εδέχθη ότι «Ετσι οι Βαυαροί στρατιωτικοί και οι διάδοχοί τους, εφόσον νέμονταν καλόπιστα και με διάνοια κυρίου τα παραχωρηθέντα για χρονικό διάστημα πλέον της τριακονταετίας, κατέστησαν πολύ πριν την 11.9.1915 κύριοι της επίδικης έκτασης με έκτακτη χρησικτησία. Οι Βαυαροί, ως κύριοι πλέον, μετά τη συμπλήρωση στα πρόσωπά τους των στοιχείων της έκτακτης χρησικτησίας, πριν την αποχώρησή τους από την Ελλάδα μεταβίβασαν ατύπως τις εκτάσεις που τους είχαν παραχωρηθεί σε άλλους (απώτερους δικαιοπαρόχους των εφεσίβλητων)». Με αυτό το αιτιολογικό το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διέλαβε ανεπαρκή αιτιολογία, διότι α) δεν αναφέρει δυνάμει τίνος ακριβώς εκ των από 30/11.5.1837, 12/24.5.1837, 29/10.7.1838 και 3/15.12.1841 βασιλικών διαταγμάτων παρεχωρήθη το επίδικο, β) σε ποιους εκ των τριάκοντα Βαυαρών στρατιωτικών (παρεχωρήθη το επίδικο), γ) πότε ακριβώς παρεχωρήθη (το επίδικο), δ) πότε ακριβώς κατελήφθη το επίδικο από τους Βαυαρούς στρατιωτικούς, ε) πότε ακριβώς οι «Βαυαροί στρατιωτικοί και οι διάδοχοί τους κατέστησαν κύριοι της επίδικης έκτασης με έκτακτη χρησικτησία», στ) ποια τα ονοματεπώνυμα και πατρώνυμα των Βαυαρών στρατιωτικών, στους οποίους παρεχωρήθη το επίδικο και οι

οποίοι το κατέλαβον, ζ) ποια τα ονοματεπώνυμα και πατρώνυμα των διαδόχων των Βαυαρών στρατιωτικών, στους οποίους (διαδόχους) οι Βαυαροί στρατιωτικοί μεταβίβασαν το επίδικο και η) πότε ακριβώς έγινε η μεταβίβαση του επιδίκου από τους Βαυαρούς στρατιωτικούς προς τους διαδόχους των. Τονίζεται ότι, αφού το δικαστήριο εδέχθη ότι οι Βαυαροί στρατιωτικοί και οι διάδοχοί τους απέκτησαν την κυριότητα του επιδίκου με έκτακτη χρησικτησία "πολύ πριν την 11.9.1915", έπρεπε να αναφέρει και πότε ακριβώς συνεπληρώθη στο πρόσωπό τους η έκτακτη χρησικτησία. Οι ελλείψεις αυτές καθιστούν αναιρετέα την τελεσίδικη αναιρεσιβαλλομένη απόφαση για έλλειψη νομίμου βάσεως (άρθρο 559 αριθμός 19 κ.πολ.δ.).

Σημειώνεται επίσης ότι δεν ιώνται οι ανωτέρω ελλείψεις (νομίμου βάσεως και επαρκούς αιτιολογίας) με την αναφορά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως 1) περί μεταβιβάσεων της μείζονος εκτάσεως α) αρχικώς "σε τριάντα Βαυαρούς στρατιωτικούς της ακολουθίας του Οθωνα" και β) ακολούθως "σε άλλους απώτερους δικαιοπαρόχους των εφεσίβλητων" και μάλιστα "ατύπως" και "μετά τη συμπλήρωση στα πρόσωπα των Βαυαρών των στοιχείων της έκτακτης χρησικτησίας" και "πριν την αποχώρησή τους από την Ελλάδα" και 2) περί του ότι το επίδικο "αποτελεί τμήμα μεγαλύτερης έκτασης εμβαδού 6.500 στρεμμάτων", η οποία (μεγαλύτερη έκταση) μετεβιβάσθη κατά τα προδιαληφθέντα.

Στη συνέχεια το δευτεροβάθμιο δικαστήριο (2^η σελίδα 8^{ου} φύλλου) εδέχθη ότι "από τους χρόνους των μεταβιβάσεων που περιγράφηκαν, τόσο οι εφεσίβλητοι όσο και οι απώτεροι δικαιοπάροχοί τους νέμονταν το επίδικο ακίνητο μέχρι και την άσκηση της κρινόμενης αγωγής 29.9.1987) με διάνοια κυρίου και καλή πίστη, με βάση τους αναφερομένους νόμιμους τίτλους..."

Με αυτήν την αιτιολογία το δευτεροβάθμιο δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλμα που δικαιολογεί αναίρεση κατά της τελεσίδικης αποφάσεώς του λόγω ελλείψεως νομίμου βάσεως, διότι δεν εξειδικεύει τις καθ' έκαστον μεταβιβάσεις, από των χρόνων πραγματοποιήσεως των οποίων οι εφεσίβλητοι και απώτεροι δικαιοπάροχοί τους νέμονταν το επίδικο. Ωφειλε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να αναφέρει στην αναιρεσιβαλλομένη α) από ποια

συγκεκριμένη μεταβίβαση άρχισε να νέμεται το επίδικο έκαστος των εφεσιβλήτων και των δικαιοπαρόχων των και β) να κατονομάσει αυτούς (τους δικαιοπαρόχους των εφεσιβλήτων).

Από τα προεκτεθέντα σαφώς συνάγεται ότι τα εκτιθέμενα στην ελάσσονα πρόταση του νομικού συλλογισμού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού των κανόνων δικαίου, τους οποίους εφήρμοσε το δικαστήριο του β' βαθμού για την επέλευση της απαγγελθείσης έννομης συνέπειας (ανεπαρκής αιτιολογία). Από το αιτιολογικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν προκύπτουν τα πραγματικά περιστατικά που είναι αναγκαία για τη δικαιολόγηση των εν προκειμένω εφαρμοσθεισών διατάξεων ουσιαστικού δικαίου, καθιστώντας έτσι ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο.

Εκ των προδιαληφθέντων καθίσταται πρόδηλον ότι το εκδόν την αναιρεσιβαλλομένην δικαστήριον κατέστησε ταύτην αναιρετέαν και διότι διέλαβεν αντιφατικές αιτιολογίας. Ειδικωτερον, ενώ δέχεται ότι το επίδικον είναι εν - και μόνον - ακίνητον, προβαίνει εις αυθαίρετον, άτυπον και μη νόμιμον διαχωρισμόν και κατάτμησιν του επιδίκου ακινήτου εις πλείονα τμήματα, χωρίς όμως να προσδιορίζη τα όρια και τα πλευρικά διαστάσεις των τμημάτων αυτών, ως ώφειλε, δια να καταστή δυνατός ο εντοπισμός των και ο έλεγχος εφαρμογής των τίτλων κτήσεως και ο αναιρετικός έλεγχος. Συγκεκριμένως τονίζεται ότι : το επίδικο επιφανείας 27.750 μ² κατατέμνεται από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εις τμήματα :

- A. Εμβαδού 2.268 μ² (βλ. ογδόη σελίδα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως)
- B. Εμβαδού 25.482 μ² (βλ. δεκάτη σελίδα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως)

Αλλά και το τεμάχιον των 25.482 τ.μ. τεμαχίζεται δια της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως εις πλείονα τμήματα μικροτέρου εμβαδού, ήτοι :

- 1) Εις τμήμα 13.000 τ.μ. (βλ. 10η σελίδα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως)* το τμήμα αυτό επίσης τέμνεται από το δευτεροβάθμιο

δικαστήριο εις τμήμα "12 περίπου στρεμμάτων" (βλ. 11^η σελίδα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως), χωρίς όμως το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να εξηγή πώς είχε περιέλθει κατά το υπόλοιπο εν στρέμμα (13-12=1) το τμήμα αυτό εις τον αρχιεπίσκοπον καθολικών Γαϊτανά Βικέντιον Μαρία Ντε Αγγέλις.

Τέλος από την πρόσθεσιν του εμβαδού των καθ' έκαστον ένδεκα τμημάτων, τα οποία απετέλεσαν το μείζον (εξ 25.482 τ.μ.) τμήμα του επιδίκου προκύπτει συνολικόν εμβαδόν μ^2 25.089 (~~13.000~~ μ^2 + 2.140 μ^2 + 4.500 μ^2 + 2733 μ^2 + 394 μ^2 + 352 μ^2 + 394 μ^2 + 394 μ^2 + 394 μ^2 + 394 μ^2 + 394 μ^2), χωρίς να εμπεριέχεται εις την αναιρεσιβαλλομένην απόφασιν μνεία περί του τρόπου κτήσεως των υπολοίπων μ^2 393, καθισταμένου αυτού ανεφίκτου του αναιρετικού ελέγχου. Ο έλεγχος αυτός καθίσταται ανέφικτος και δια της μη αιτιολογήσεως του τρόπου συνενώσεως των καθ' έκαστον τμημάτων του επιδίκου, δεδομένου του ότι δεν διαλαμβάνεται προσδιορισμός των ορίων εκάστου εξ αυτών των τμημάτων εις την αναιρεσιβαλλομένην απόφασιν, καθισταμένου τοιουτοτρόπως ανεφίκτου του ειδικωτέρου εντοπισμού εκάστου τμήματος εντός του επιδίκου (και συνακολούθως καθισταμένου αδυνάτου του αναιρετικού ελέγχου), αφού δεν καθίσταται σαφές αν το δευτεροβάθμιον δικαστήριο θεωρεί επίδικον εν, ή πλείονα ακίνητα.

Επομένως το δευτεροβάθμιον δικαστήριο υπέπεσε στον λόγο αναιρέσεως του άρθρου 559 αριθμ. 19 κ.πολ.δ., αφού εκ πλαγίου παρεβίασε τις ακόλουθες διατάξεις ουσιαστικού δικαίου (καίτοι η μνεία των οποίων δεν είναι απαραίτητη στο ως άνω αναιρετήριο):

- Τα από 3 Φεβρουαρίου, 4/16 Ιουνίου και 19 Ιουνίου/ 1 Ιουλίου 1830 πρωτόκολλα του Λονδίνου, σε συνδυασμό με την από 27.6/9.7.1832 συνθήκη της Κωνσταντινουπόλεως "περί οριστικού διακανονισμού των ορίων της Ελλάδος" καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 16 του νόμου της 21.6/10.7.1837 "περί διακρίσεως κτημάτων".

- Τα από 30/11.5.1837, 12/24-5-1837, 29/10.7.1838 και 3/15-12-1841 βασιλικά διατάγματα (που δεν δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα της κυβερνήσεως), δυνάμει των οποίων "η προκειμένη μείζονα έκταση, στην οποία περιλαμβάνεται και το επίδικο ακίνητο, παραχωρήθηκε κατά την

περίοδο των ετών 1837-1841 σε τριάντα Βαυαρούς στριατιωτικούς της ακολουθίας του Οθωνα", ως εδέχθη (εσφαλμένως) η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση.

- Τις διατάξεις κ.8 παρ. 1 Κώδ. (7.39) ν.9 παρ. 1 Πανδ. (50.14), ν.2 παρ. 20 Πανδ. (41.4), ν.6 παρ.1 Πανδ. (44.3), ν.76 παρ.1 Πανδ. (18.1), ν.7 παρ.3 Πανδ. (23.3) του προΐσχύσαντος βυζαντινορρωμαϊκού δικαίου.
- Τον περί μεταγραφής νόμον (Τη/1856),
- Τον νόμον ΥΛΑ/1871 "περί διανομής και διαθέσεως εθνικής γής".
- Τα άρθρα 1033, 1041, 1042, 1045, 1051, 1113, 1192, 1198 και 1194 του αστικού κώδικος σε συνδυασμό με τις αναφερόμενες διατάξεις του προΐσχύσαντος βυζαντινορρωμαϊκού δικαίου.
- Το ν.δ. της 5^{ης} Νοεμβρίου 1925 "περί ακυρώσεως" του από 26.4.1923 ν.δ/τος.
- Τα άρθρα 18 και 21 του νόμου της 21.6/3.7.1837 "περί διακρίσεως δημοσίων κτημάτων".
- Τον ν. (νόμον) ΔΨΗ/1912 και τα περί δικαιοστασίου διατάγματα.

IV. Από όσα ανεπτύχθησαν ανωτέρω το Ν.Σ.Κ. έχει την γνώμην ότι η εξεταζομένη αναίρεσις είναι παραδεκτή και ο μοναδικός λόγος αυτής παραδεκτός και βάσιμος. --

Εθεωρήθη

Αθήνα, 22/3/2003

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Γεώργιος Κρόμπας

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο εισηγητής πάρεδρος

Αντώνης Παπαγεωργίου

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (Τμήμα ενδίκων μέσων)

Η παρούσα γνωμοδότηση κατατέθηκε σή-
μερα 31 ΔΕΚ 2003 στη γραμματεία του
Εφετείου Αθηνών, καταχωρίστηκε στο βιβλίο
γνωμοδοτήσεως με αριθμό 68/2003..
31 ΔΕΚ 2003

Αθήνα

Η... Γραμματέας

Μυρτώ Βαγγελή

Ακριβές αντίγραφο

Αθήνα 31/12/2003

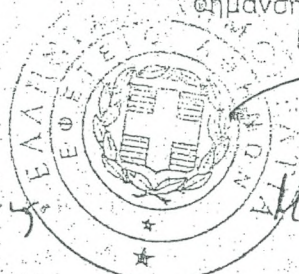
Ο Γραμματέας

Η
Μυρτώ Βαγγελή

Θεωρήθηκε για την νόμιμη
σήμανση.

Η Γραμματέας

Η
Μυρτώ Βαγγελή

Ακριβές αντίγραφο από το Ενδίκω
που βρίσκεται στα χέρια μου, το οποίο
εκδίδω και επικυρώνω σκεπάζοντας χρο-
νον Διηροσίον.

Αθήνα 22-3-2007

Ο Επικυρών

Β. Γ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΤΣΑΚΑΛΟΣ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Ν.Σ.Κ.

ΠΡΟΣ

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (σχ. α)
2. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών

ΑΝΑΦΟΡΑ

1) Χαρόνη Ανθής (Αγάπης 15), 2) Μέγγουλα Αλεξάνδρας (Αγ. Λουκά 9), 3) Βόμβα Αντωνίου – Ελευθερίου (Πεύκων 73), 4) Σέλμπεση Αρετής (Αλ. Παπάγου 22), 5) Κότσαρη Γρηγόρη (Ελ. Βενιζέλου 23), 6) Μιχελή Κων/νου (Σκουφά 20), 7) Γρηγοριάδη Γιώργου (Μανιακίου 56), 8) Χριστοδουλίδη Ανδρέα (Αγάπης 19), 9) Βρούστη Αριστεΐδη (Αγ. Νεκταρίου 78), όλων, κατοίκων Ηρακλείου Αττικής, ως μελών της Επιτροπής Κατοίκων για το «Κτήμα Φιξ», στο Ηράκλειο Αττικής της Ελληνικής Δημοκρατίας.

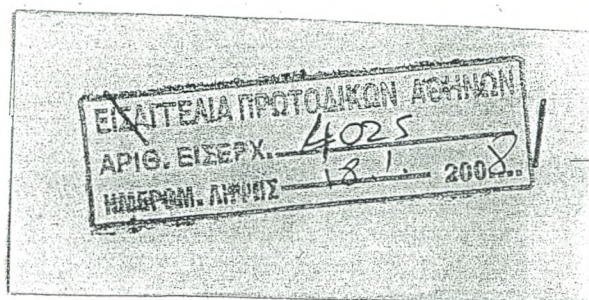
Θέμα: «Αξιολόγηση πράξεων και παραλείψεων οργάνων της Διοίκησης, της Ελληνικής Δημοκρατίας, σχετικών με την διαχείριση της υπόθεσης του «Κτήματος Φιξ», στο Ηράκλειο Αττικής, όσον αφορά την διαφάνεια, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις Διοίκησης και πολιτών, τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την παιδεία, τον πολιτισμό και το περιβάλλον και τον ποινικό χαρακτήρα πράξεων και παραλείψεων».

Σημείωση: Τα επισυναπτόμενα έγγραφα, αναφέρονται, κατά τον αύξοντα αριθμό τους, ως (σχ.)

1.- Το «Κτήμα Φιξ (28 στρέμματα περίπου) στο Ηράκλειο Αττικής (σχ. 1, 2), αποτελεί μοναδικό ιστορικό πολιτιστικό μνημείο και «πνεύμονα πρασίνου», στην πυκνοδομημένη περιοχή του Δήμου Ηρακλείου Αττικής.

2.- Από το κείμενο της εισήγησης (σχ. 3) και προφορική επισήμανση του συμβούλου της Επικρατείας κ. Ρόζου, κατά την συζήτηση την 14.3.07, στο Συμβούλιο της Επικρατείας, της αίτησης αποχαρκτηρισμού, ως διατηρητέου, του «Κτήματος Φιξ», έγινε αντιληπτό, από τα μέλη της Επιτροπής Κατοίκων, που είχαν, νομίμως, παρέμβει, υπέρ της διατήρησης του χαρακτηρισμού, αφενός, ότι, η συζήτηση, της, από 28.6.02, αίτησης (5 περίπου χρόνια, μετά την κατάθεση της), κατέστη παραδεκτή, λόγω της παραίτησης του Ελληνικού Δημοσίου, από αναίρεσή του, που αφορούσε ιδιοκτησιακό του δικαίωμα, στο μέγιστο τμήμα του κτήματος (15 στρέμματα), αφετέρου, ότι, η δημοσίευση της απόφασης χαρακτηρισμού και του περιβάλλοντα, το διατηρητέο κτίσμα, χώρου πρασίνου, μία ημέρα πριν την έναρξη ισχύος του ν. 3028/02, που προέβλεπε, επιπλέον, τον χαρακτηρισμό και του περιβάλλοντα χώρου μνημειακών ακινήτων, από τον ίδιο εποπτεύοντα Υπουργό Πολιτισμού, που είχε την ευθύνη κατάρτισης του ν. 3028/02, καθιστούσε αναγκαία την εξέταση, από το Δικαστήριο, και αυτού του νομικού ζητήματος, που έθεσαν, αμέσως, μετά τον χαρακτηρισμό, οι αιτησάμενοι την άρση του, κληρονόμοι Φιξ, των οποίων, όμως, τότε (αρχές Οκτωβρίου 2002) και μέχρι την παραίτηση του Ελληνικού Δημοσίου (μέσα Δεκεμβρίου 2005) η αίτηση ήταν απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 19 § 1 ν. 1715/51 (σχ. 4) και κατέστη παραδεκτή, λόγω της παραίτησης.

3.- Μετά από έρευνα των άνω στοιχείων, που έγιναν αντιληπτά, όπως αναφέρθηκε, κατά την συζήτηση της αίτησης αποχαρκτηρισμού, προέκυψαν τα εξής:

α) Με την α.π. Α. 8257/706/4.9.1985 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (σχ. 5), κατόπιν σχετικής γνωμοδότησης του Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων, εκλήθη η Εφορία Δημοσίων Κτημάτων, να καταλάβει δέκα (10) τμήματα γης του «Κτήματος Φιξ», συνολικής επιφάνειας περίπου 15 στρεμμάτων, τα οποία ανήκαν στο Δημόσιο, μετά την νόμιμη έρευνα των στοιχείων τους.

β) Με την αρ. 1351/18.12.2003 δεκαεπτασέλιδη αναλυτική γνωμοδότηση (σχ. 6) του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Τμήμα Β), το Νομικό Συμβούλιο αποφάνθηκε ότι, η, από 1.10.03 αναίρεση του Δημοσίου, κατά της αριθ. 3696/2003 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, ήταν παραδεκτή και βάσιμη, η δε, γνωμοδότηση κατατέθηκε την 31.12.2003 στο Εφετείο Αθηνών, για να τεθεί οπωσδήποτε υπόψη του αρμόδιου Εισηγητή του Αρείου Πάγου.

γ) Την 22.12.2005 επιδίδεται (σχ. 7), στους κληρονόμους Φιξ, δήλωση παραίτησης του Ελληνικού Δημοσίου, από την αναίρεσή του, η οποία είχε κατατεθεί την 9.12.2005 (σχ. 8) στον Άρειο Πάγο, ενάμιση περίπου μήνα πριν συζητηθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο, την 1.2.2006, με Εισηγητή τον κ. Νικόπουλο. Δεν βρέθηκε κείμενο εισήγησης, από τον κ. Εισηγητή, ο οποίος, λόγω της προηγηθείσας παραίτησης, πιθανόν να μην είχε προβεί, ακόμη, στην κατάρτισή της.

δ) Με την αίτηση αναίρεσης του Ελληνικού Δημοσίου, την προαναφερθείσα απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (κατόπιν της οποίας, οι κληρονόμοι Φιξ, άσκησαν αναγνωριστική αγωγή κατά του Δημοσίου), την γνωμοδότηση του Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και την πολύ ειδική και τεκμηριωμένη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με σαφήνεια, αναλυτική αιτιολόγηση και πληρότητα, διατυπώθηκε, τυπικά και ουσιαστικά, η θέση της Διοίκησης, για τα αμφισβητούμενα δικαιώματα και την πιθανότητα ευδοκίμησης της αναίρεσης.

ε) Από την έρευνα των στοιχείων της διαδικασίας, με την οποία, η Διοίκηση οδηγήθηκε στην παραίτηση, προέκυψε ότι, αυτή «απαιτήθηκε» «δεδομένης της εκκρεμότητας της αίτησης αναίρεσης» και της, με αυτήν, διατήρησης των δικαιωμάτων του Δημοσίου στο ακίνητο, με το α.π. Ε.Π.32/22.8.2005 δημόσιο έγγραφο, υπογραφόμενο από τον Γενικό Γραμματέα Ολυμπιακής Αξιοποίησης κ. Σπύρο Κλαδά (σχ. 9), που εστάλη προς τον κ. Χρήστο Τσεκούρα, αντιπρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, με το οποίο, σε πληθυντικό πρόσωπο («αιτήματός μας», εκθέτουμε, «κατά την γνώμη μας», «κρίνουμε»), φέρεται το «Υπουργείο Πολιτισμού», κατά την εφαρμογή του «κοινωνικού σχεδιασμού της Κυβέρνησης» να δηλώνει την ανάγκη άμεσης πληρωμής («συντελεστεί») του τιμήματος αγοράς του Κτήματος Φιξ, προκειμένου να αποδοθεί αυτό, ελεύθερο, στην τοπική κοινωνία, ως πόλος ψυχαγωγίας, άθλησης και αναψυχής, υπονοώντας, κατά την κοινή πείρα και λογική, ότι, είχαν προηγηθεί συζητήσεις και είχε επέλθει σχετική συμφωνία αγοράς του ακινήτου, με τους, αμφισβητούντες, έως τότε, τα δικαιώματα του Δημοσίου, κληρονόμους Φιξ.

στ) Όμως, πέραν της «απαίτησης» για την παραίτηση, που φέρεται να ζητείται, από, αυξημένου κύρους, μέλη της Διοίκησης (Κυβέρνηση, Υπουργείο Πολιτισμού κλπ.) στο ίδιο κείμενο του άνω εγγράφου και ενώ, ήδη, για τα δικαιώματα του Δημοσίου, πλήρως και με σαφήνεια είχε διατυπωθεί, όπως προεκτέθηκε (§ 2δ) η θέση του, διατυπώνεται (προσθέτως, αναρμοδίως – το

ακίνητο δεν ήταν, πλέον, Ολυμπιακό, αφού ένα χρόνο πριν, είχε ανακληθεί η σχετική απαλλοτρίωσή του, βλ. παρακάτω: § 3.ιβ και σε αντίθεση με την άνω εκφρασμένη, νομίμως, θέση του Δημοσίου) κρίση, αφορώσα δικαιώματα, που είχαν, από την Διοίκηση, νομίμως, υπαχθεί στον έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, χωρίς να παρίσταται κανείς νόμιμος ή άλλος λόγος, που να επιβάλλει την (πρόσθετη, αναρμόδια και αντίθετη με την επίσημη θέση του Δημοσίου) κρίση των μελών της Διοίκησης (η οποία, σε κάθε περίπτωση, θα μπορούσε να δικαιολογηθεί μόνον εάν σκοπός της ήταν η υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος) έχουσα σχέση με την πιθανότητα ευδοκίμησης της αναίρεσης. Πιο συγκεκριμένα:

Μη αναφερόμενης, ούτε κατ' ελάχιστον, της, προ έτους, εκπονηθείσας ειδικής, σχετικής με την αναίρεση, γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ. και με επίκληση νομικών λόγων, από μη νομικά όργανα (συμβούλους, Αρχές ή στελέχη της Διοίκησης, με τρόπο, μάλιστα, διατύπωσης, που αρμόζει σε αντιδίκους του Δημοσίου : «δήθεν εκ πλαγίου», «η αναιρεσιβληθείσα απόφαση ... πλήρως θεμελιώνει ...», «δήθεν πλημμέλεια», «σφόδρα πιθανό» κλπ.) σε μεγάλη έκταση, που μαρτυρά ενασχόληση σε βάθος, η οποία δεν δικαιολογείται (από την ανάγκη παραίτησης, με σκοπό την αγορά), τα προαναφερθέντα, αυξημένου κύρους, μέλη της Διοίκησης, όπως αυτά αναφέρονται στο έγγραφο του κ. Σπύρου Κλαδά, δημοσιοποιούν την κρίση τους, ότι δεν θα γίνει δεκτή η αναίρεση του Δημοσίου, καθιστώντας, έτσι, αυτήν, άχρηστη και ανίσχυρη, πρακτικά (αν και ακόμη εκκρεμή), αφού το έγγραφο από τον κ. Σπ. Κλαδά, δημοσίως εστάλη και όχι ως απόρρητο, στον κ. νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Οικονομικών, με αποτέλεσμα να έχουν πρόσβαση σε αυτό, οι κληρονόμοι Φιξ και κάθε τρίτος. Μάλιστα, στο τέλος του εγγράφου αυτού και προς επίταση της πιθανότητας απόρριψης της αναίρεσης, αναφέρεται γενικού χαρακτήρα γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. του 1977, την οποία, όμως, όπως προκύπτει από τα σχετικά δικόγραφα, είχαν επικαλεσθεί, μόνον οι κληρονόμοι Φιξ, στην αντιδικία τους με το Δημόσιο, ^(σχ. 9α) αποσιωπούμενης και πάλι της νεώτερης και ειδικής, για την αναίρεση, γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ.

ζ) Στη συνέχεια, εκδόθηκε, από το Ν.Σ.Κ. το αριθ. 5515/14.11.2005 μονοσέλιδο, σχεδόν, πρακτικό (σχ. 9α) με το οποίο, το Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε υπέρ της παραίτησης, από την αναίρεση (προφανώς, για να διευκολυνθεί η αγορά) με (ισχυρή) μειοψηφία ένδεκα (11) μελών του (μεταξύ των οποίων και οι τρεις άλλοι αντιπρόεδροι, πλην του κ. Τσεκούρα), καθορίζοντας, έτσι, την τηρητέα πορεία, ενόψει της «συντέλεσης» της επιδιωκόμενης, από τον εντολέα του, αγοράς. Στο κείμενο του πρακτικού, δεν αναφέρεται αιτιολογία και όπως αναφέρθηκε, στον καταρτίσαντα την παρούσα, πληρεξούσιό μας, δεν παρέχονται, σύμφωνα με τον κανονισμό του Ν.Σ.Κ., στοιχεία των πρακτικών που εκδίδονται, ούτε σε ιδιώτες, ούτε σε Δικαστήρια. Στο κείμενο, επίσης, του πρακτικού, περιέχεται η αναφορά της ειδικής, αιτιολογημένης πολυσέλιδης γνωμοδότησής του, για το παραδεκτό και βάσιμο της αναίρεσης. Το άνω πρακτικό αποδέχθηκε, κατόπιν, την 25.11.05, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών κ. Γεώργιος Κουρής.

(Δεν γνωρίζουμε, βέβαια, εάν ελέγχεται και πώς θεωρείται, από το Ν.Σ.Κ. έγκυρο και άξιο απάντησης και γνωμοδότησης, τυχόν, αίτημα προσώπου, που ενεργεί, κατά δήλωσή του, για λογαριασμό του Δημοσίου. Και ναι μεν το Ν.Σ.Κ. ενεργεί, ως δικηγόρος του Δημοσίου, επιλύοντας «τεχνικά» ζητήματα, για να διευκολύνει τις ενέργειες του εντολέα του, αλλά ταυτόχρονα

είναι και νομικός σύμβουλος του Κράτους, στην Υπηρεσία του δημοσίου συμφέροντος).

η) Με την επέλευση των αποτελεσμάτων της παραίτησης του Δημοσίου από την αναίρεση, εκτός του ότι, αμετακλήτως, κατέστησαν κύριοι ολοκλήρου του «Κτήματος Φιξ», οι ενδιαφερόμενοι κληρονόμοι, χωρίς εμφανώς, μέχρι τότε, να έχει εξασφαλισθεί (με τον προσιδιάζοντα, σε κάθε επιμελή συναλλασσόμενο, τρόπο, π.χ. προσύμφωνο, αρραβώνας κλπ.) η αγορά του κτήματος, εκτός του ότι, αδικαιολόγητα δεν επιτράπηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο (στο οποίο, επίσης, αποκλείσθηκε η δυνατότητα εκτίμησης της ειδικής γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ.) να κρίνει την αναίρεση (αφού, καμιά τέτοια εξασφάλιση της αγοράς, δεν επιβεβαιώθηκε, στην συνέχεια) κατέστη παραδεκτή η αίτηση αποχαρακτηρισμού του κτήματος Φιξ, η οποία, πριν τέσσερα, περίπου χρόνια, είχε κατατεθεί και για άγνωστο λόγο, δεν είχε, μέχρι την παραίτηση του Δημοσίου, συζητηθεί, στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Περίμεναν άραγε και πώς, την παραίτηση του Δημοσίου, ή έστω την αμετάκλητη κρίση, για τον ιδιοκτησιακό, προκειμένου να καταστεί η αίτηση χαρακτηρισμού παραδεκτή; Εγείρονται και στην περίπτωση αυτή, ερωτήματα, αφού, η έκδοση απόφασης από Δικαστήριο, μετά έξι χρόνια, από την κατάθεση του ειδικού μέσου, παραβιάζει την αρχή της έκδοσης των δικαστικών αποφάσεων, εντός λογικής προθεσμίας (άρθρ. 6 § 1 Ε.Σ.Δ.Α.).

Σε κάθε περίπτωση, από την παραίτηση του Δημοσίου, δεν ωφελήθηκε το Δημόσιο συμφέρον (αυτό απεμπολήθηκε), ενώ οι κληρονόμοι Φιξ, αφενός, αμετακλήτως, αναγνωρίστηκαν ως κύριοι, αφετέρου, απέκτησαν παραδεκτή αξίωση αποχαρακτηρισμού του κτήματος.

Υπέρ ποίου, λοιπόν, συνετέλεσε η έκδοση του πρακτικού τηρητέας πορείας του Ν.Σ.Κ., η παραίτηση του Δημοσίου από την αναίρεση και τα λόγια, περί «προθέσεων», «πεδίου άσκησης πολιτικής», «ποιότητας ζωής των πολιτών», «δημιουργίας χώρων αστικού πρασίνου» κλπ.;

θ) Λόγω αδυναμίας απάντησης, στα άνω ερωτήματα, η Επιτροπή πολιτών, απηύθυνε, το, από 17.11.07 αίτημα ενημέρωσης και ακρόασης (σχ. 10) στα αρμόδια όργανα της Διοίκησης, ζητώντας, με την ιδιότητα των πολιτών της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 ν. 2690/99, να λάβει γνώση της απόφασης της Κυβέρνησης, κατά τον γραπτό (και όχι στα λόγια) κοινωνικό σχεδιασμό της, για την αγορά του «Κτήματος Φιξ» και της σχετικής απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού, καθώς και της ρητής εξουσιοδότησής του προς τον (αναρμόδιο έως τότε) Γ. Γρ. Ολ. Αξιοποίησης, να ενεργήσει τα νόμιμα, για την άρση του τυπικού κωλύματος της αναίρεσης του Δημοσίου, δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι, δεν είναι γνωστό οτιδήποτε, για την αγορά του κτήματος, παρά μόνο ότι, με την παραίτηση του Δημοσίου, κατέστη, παραδεκτή η συζήτηση της «παλαιωμένης» (σαν καλό κρασί;) αίτησης αποχαρακτηρισμού των κληρονόμων Φιξ. Υποβλήθηκε, επίσης, αίτημα ακρόασης, μετά των ιερέων της περιοχής του Κτήματος, οι οποίοι, μαζί με τις χιλιάδες (σχ. 10α) συνωστιζόμενους στην πυκνή δόμηση, πολίτες, είχαν αναθαρρήσει, από την ρητή ανάληψη, από τα άνω όργανα της Διοίκησης, της ευθύνης απόδοσης, ελεύθερου, του «Κτήματος Φιξ», ως χώρου αστικού πρασίνου και ψυχαγωγίας, στην τοπική κοινωνία.

Ί) Επίσης, η Επιτροπή Πολιτών, απηύθυνε, το από 21.12.07 «Σημείωμα διαπιστώσεων – ερωτημάτων και προθέσεων» στους κληρονόμους Φιξ (σχ. 11),

με το οποίο, πέραν των άλλων επισημάνσεων, παρακαλούσε για την ενημέρωσή της, σχετικά με ενδεχόμενη συζήτηση και συμφωνία αγοράς του Κτήματος από το Δημόσιο, πριν την παραίτηση από την αναίρεσή του, επισημαίνοντας, την αντιφατικότητα του και έναντι των κληρονόμων Φιξ και έναντι των λοιπών πολιτών της τοπικής κοινωνίας.

ια) Μέχρι σήμερα, παρά τον νόμο και την δεοντολογία, δεν έχει ληφθεί καμία απάντηση, από τα πρόσωπα, που κοινοποιήθηκαν, νομίμως, τα παραπάνω αιτήματα και σημειώματα, πλην δύο εγγράφων διαβίβασης, προς τον Υπουργό Πολιτισμού, από το Πολιτικό γραφείο του κ. Πρωθυπουργού και τον Δ/ντή του Γραφείου του Γραμματέα της Κυβέρνησης.

ιβ) Η Επιτροπή Πολιτών έλαβε γνώση, των από 22.11.2007 και 29.11.07 απαντήσεων του Υπουργού Πολιτισμού, προς τους βουλευτές κ.κ. Κυριάκο Μητσοτάκη και Μαρία Δαμανάκη (οι οποίοι, μαζί με τους κ.κ. βουλευτές Φ. Κουβέλη και Γ. Δημαρά, υπέβαλαν σχετικές, με το «κτήμα Φιξ», ερωτήσεις), με τις οποίες δηλώνεται ότι, για το ιστορικό διατηρητέο μνημείο και τον περιβάλλοντα χώρο του «κτήματος Φιξ», οποιαδήποτε ενέργεια (όχι αγορά) θα ακολουθήσει την έκδοση απόφασης αποχαρακτηρισμού, από το Σ.τ.Ε. Προκύπτει, συνεπώς, ότι, η παραίτηση του Δημοσίου δεν έγινε για να «συντελεστεί» η αγορά του κτήματος, αλλά για να ακολουθήσει ενέργεια (αγνώστου περιεχομένου) μετά την έκδοση της απόφασης αποχαρακτηρισμού, ή, διαφορετικά, για να συζητηθεί η αίτηση αποχαρακτηρισμού, να εκδοθεί απόφαση και να γίνει, κατόπιν, η, άγνωστη για τους πολίτες και γνωστή (;) μόνο, στα όργανα της Διοίκησης, ενέργεια. (6x.12,13)

η παραπάνω
τα Δημοσία
έγινε για
να γίνει
κάτι σωστός
για τον
Πολίτη

Τα ερωτήματα εξακολουθούν να παραμένουν και πολλαπλασιάζονται. Παραπλανήθηκε το Ν.Σ.Κ.; Ποιος ωφελήθηκε, άμεσα και πρακτικά, από την παραίτηση του Δημοσίου και υπέρ ποίου ενήργησαν τα όργανα της Διοίκησης ή ανώνυμων την απόφαση αποχαρακτηρισμού, για να ενεργήσουν;

ιγ) Ερωτήματα, επίσης εξακολουθούν να υπάρχουν αναπάντητα για μια σειρά αναιτιολόγητες ενέργειες της Διοίκησης, αφορώσες το «Κτήμα Φιξ», μεταξύ των ετών 2002 και 2004. Πιο συγκεκριμένα:

- Ενώ, μέχρι την 18.1.2002, δεν είχε εκδοθεί απόφαση Πολιτικού Δικαστηρίου, επί της από το 1987, ασκηθείσας αγωγής των κληρονόμων Φιξ, κατά του Ελληνικού Δημοσίου, για την αναγνώριση της κυριότητάς τους, που, με την υπουργική απόφαση, ανήκε (τα 15 στρέμματα) σε αυτό, κατεπειγόντως, τότε, απαλλοτριώθηκε το κτήμα, για τις ανάγκες της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας και εικαζόμενοι ιδιοκτήτες, στην κοινή απόφαση απαλλοτρίωσης των Υπουργών Πολιτισμού και ΥΠΕΧΩΔΕ, αναφέρθηκαν μόνο οι κληρονόμοι Φιξ και όχι το Δημόσιο, για τα 15 στρέμματα, που το ίδιο, με απόφαση αρμοδίων οργάνων του, βεβαίωνε την κυριότητά του (6x.14)
- Ενώ, την 28.6.2002 είχε, ήδη, εκδοθεί απόφαση του Πολ. Πρωτ. Αθηνών, με την οποία είχαν αναγνωρισθεί κύριοι οι κληρονόμοι Φιξ, την οποία το Δημόσιο εφεσίβαλλε, εκδόθηκε απόφαση χαρακτηρισμού του κτήματος, ως μνημείου, από τον Υπουργό Πολιτισμού, στην οποία αναφέρεται ως μόνος ιδιοκτήτης του συνόλου του κτήματος (28 στρέμματα) το Δημόσιο, αν και μόνο 15 στρέμματα αφορούσε η υπουργική απόφαση του 1985 και θα έπρεπε, για τα υπόλοιπα 13 να αναφερθούν οι κληρονόμοι Φιξ. Την αντίφαση αυτή επεσήμαναν αμέσως, στην αίτηση αποχαρακτηρισμού, τον Οκτώβριο του 2002, οι κληρονόμοι Φιξ,

ισχυριζόμενοι, ορθά, αφενός, ότι, δεν απαλλοτριώνει κανείς τα 15 στρέμματα που του ανήκουν, χωρίς να αναφέρεται στο πρόσωπό του, ως ιδιοκτήτη, αλλά αναφέροντας μόνο τους κληρονόμους Φιξ, ούτε χαρακτηρίζει κανείς διατηρητέο ακίνητο, παραλείποντας να αναφέρει, ως κύριους, αυτούς, που, ήδη, έχει επικαλεσθεί στην προηγούμενη απόφαση απαλλοτρίωσης. Ένας, δε, από τους λόγους ακύρωσης, στην αίτηση αποχαρκτηρισμού, ήταν αυτός, της κατάχρησης εξουσίας, από την αντιφατικότητα και ανακολουθία των λαμβανομένων μέτρων (6χ.15α)

- Μέχρι την 5.3.04, που παρήρχετο το 18μηνο από την έκδοση της σχετικής δικαστικής απόφασης, δεν κατατέθηκε, από το Δημόσιο, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, η προσωρινή τιμή μονάδας, για την απαλλοτρίωση του Κτήματος Φιξ, με ευθύνη του Υπουργού Πολιτισμού, αν και κατά τους ισχυρισμούς της Διοίκησης, τα χρήματα είχαν δεσμευθεί, με συνέπεια την αυτοδίκαιη άρση της απαλλοτρίωσης, που ανακλήθηκε, κατόπιν, την 25.6.04, από την αναπληρωτή Υπουργό Πολιτισμού «διότι το εν λόγω ακίνητο, δεν είναι πλέον αναγκαίο, για τους σκοπούς» της απαλλοτρίωσης (εξυπηρέτηση της Ολυμπιάδας 2004, η οποία, ακόμα, δεν είχε ξεκινήσει).
- Στις παραπάνω αδικαιολόγητες παραλείψεις, της, πλημμελούς και βλαπτικής του δημοσίου συμφέροντος, δραστηριοποίησης των οργάνων της Διοίκησης, προστίθεται ως αδικαιολόγητη πράξη και ενέργεια, πλέον, η αναφερθείσα στην αρχή (§ 2) βιασύνη, για την έκδοση της απόφασης χαρακτηρισμού, από τον Υπουργό Πολιτισμού, την 28.6.02, μία ημέρα πριν ισχύσει ο ν. 3028/02, αρμοδιότητας του ίδιου Υπουργού, που επέτρεπε τον χαρακτηρισμό και του περιβάλλοντα χώρου (6χ.16)

4.- Υποβάλλοντας την αναφορά αυτή, ζητούμε να αξιολογηθούν τα αναφερόμενα, όπως, στο «θέμα» της, ορίζονται, επιφυλασσόμενοι, για την παράθεση στοιχείων και σχέσεων, που προκύπτουν από την έρευνα, που συνεχίζεται. Εξυπηρετούμε τον γιγ. δικηγόρο Ηλία Φοίβα να υποβάλει, νομίμως, την αναφορά -

Αθήνα, 14.1.2008

Η Επιτροπή Κατοίκων

Χαρώνη Ανθή

Μέγγουλα Αλεξάνδρα

Βόμβας Αντώνιος - Ελευθέριος

Σέλμπεση Αρετή

Κότσαρης Γρηγόρης

Μιχελής Κων/νος

Γρηγοριάδης Γιώργος

Χριστοδουλίδης Ανδρέας

Βρούστης Αριστείδης

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος και βεβαιών το γνήσιο το υπογρ
- φών των αναφερόμενων

ΜΙΧΑΗΛΗΣ Α. ΒΟΜΒΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΔΙΑ 8576
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 16 18 ΑΘΗΝΑ 104 31
ΤΗΛ 210 5237 050
ΑΦΜ: 01880210 ΔΟΥ: Α' ΑΘΗΝΩΝ

Συνυπογράφουμε και εξουσιοδοτούμε τον δικηγόρο Αθηνών Μιχαήλ Βόμβα, να υποβάλλει την αναφορά αυτή.

Δημότες Ηρακλείου Αττικής, 14.1.2008

Ονοματεπώνυμο	Διεύθυνση	Υπογραφή
Αργυροπούλος Βασ	Κ. Μαγανο 1	
Αθανασίου Κυριακή Σφίγγουλη 8		
Πετραδάς Γιάννης Αρ. Γκαρ. 16		
ΚΟΥΤΣΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓ.	Αρ. Γκαρ. 23	
ΚΟΥΤΣΑΚΗΣ ΟΡΕΣΤ.	Αρ. Γκαρ. 23	
ΚΟΠΕΡΜΕΓΩΝ ΔΑΔ.	Αρ. Γκαρ. 12	
ΣΕΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ.	Αρ. Γκαρ. 23	
ΒΑΖΟΥΡΑ ΑΣΤΗ	Ι. ΦΙΣ 4	
ΑΣΠΗΛΙΔΗ ΔΗΜΗΤΡΑ	Αρ. ΛΟΥΚΑ 11	
ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤ.	Ι. ΦΙΣ 2	
ΜΟΥΧΑΚΗΣ ΔΗΜ.	Ι. ΦΙΣ 2	
ΑΙΓΥΠΟΥΔΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΠΙΝΔΟΥ 14	
Σαχκουρ Δαδ.	Α. Ηρακλείου 514	
ΦΟΥΚΑΣ ΚΩΝΣΤ.	ΠΙΝΔΟΥ 11	
ΧΑΡΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ζ	ΦΙΣ 3	
Κορδω Στέφανος	Σωκράτους 19	
Γιαννης Ιωνος	ΠΙΝΔΟΥ 10	
Γαϊφας Μιχάλης	Ηρακλείου 506Α	
ΜΠΑΡΜΠΑΚΙΩΣ Β	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 483	
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΒΑΛΛΕΡ		
ΜΠΑΠΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤ.	ΑΠΟΛΙΩΝ 4	
ΧΟΝΤΙΚΑ ΔΑΔ.	Α. Ηρακλείου 506	
ΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ	Α. ΠΑΡΡΑ 4	
ΠΙΘΙΕΡΑΤΟΣ	ΑΔΟΣΤΕΡΑΤΟΣ 17	
ΠΙΘΙΕΡΑΤΟΣ Α. 11	11	

Όνοματεπώνυμο	Διεύθυνση	Υπογραφή
Πιθιεράτος Αρ. Αθανασίου	Αρ. Αθανασίου	Αρ. Αθανασίου
Σωθ. Φ. Οδός ΗΡΙΝΗΣ	Οδός ΗΡΙΝΗΣ	Σωθ. Φ.
Ευαγ. Δικονό	Ευαγ. Δικονό	Ευαγ. Δικονό
ΧΡΟΙΣΤΙΑΝΙ ΕΛΛΕΝ 2	ΕΛΛΕΝ 2	ΧΡΟΙΣΤΙΑΝΙ
ΜΙΚΡΟΤΕΡΗΣ ΔΗΜ Κ. ΜΑΛΑΜΑ 3	Κ. ΜΑΛΑΜΑ 3	ΜΙΚΡΟΤΕΡΗΣ
Μαντζακουλός	Πλαπούτα 8	Μαντζακουλός
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚΗ	Π. Ηρακίου	ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΝΤΖΑΚΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΠΛΑΠΟΥΤΑ 8 ΗΡΑΚΙΟΥ	ΜΑΝΤΖΑΚΟΥΛΟΣ
Ν. ΚΟΙΣΙΟΤΙΛΗΣ	Τ. ΒΕΒΙΤΥ 7	Ν. ΚΟΙΣΙΟΤΙΛΗΣ
Σ. ΧΑΝΗΣ	ΛΗΚΕΥΑ 22	Σ. ΧΑΝΗΣ
Ιλ. Τζιφ	Πλαπούτα 7	Ιλ. Τζιφ
Κωστή Πηλη	Κωστή Πηλη	Κωστή Πηλη
Νιοτακός Βασ.	Σπ. Πού 10	Νιοτακός
Νιοτακός Κυρ.	Ολυμπίας 44	Νιοτακός
Αρτίκοι Δωρ. 6	Αμάρε 10	Αρτίκοι
Μανβηρά Μ.	Κρήτης 12	Μανβηρά
ΓΟΥΠΟΣ Βα.	Πλαπούτα 11	ΓΟΥΠΟΣ
Μανβηρά Θ.	Πέρου 14	Μανβηρά
Δοβράς Χαρ.	Α. Ηρακίου 500	Δοβράς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΕΝ.	ΤΡΟΙΑΣ 6	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΛ.	ΤΡΟΙΑΣ 6	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ ΣΠΥΡΟΣ	Αγ. Γεωργίου 27	ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ
Κορωναίος Ερμού	Αγ. Γεωργίου 28	Κορωναίος
Ευαγγέλιος Ηλίας	Αρ. Αθανασίου	Ευαγγέλιος
Παυλάκης Χρυσάνθη	Κ. Παράφια 7	Παυλάκης

Συνυπογράφουμε και εξουσιοδοτούμε τον δικηγόρο Αθηνών Μιχαήλ Βόμβα, να υποβάλλει την αναφορά αυτή.

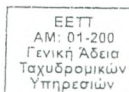
Δημότες Ηρακλείου Αττικής, 14.1.2008

Ονοματεπώνυμο	Διεύθυνση	Υπογραφή
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ/ΝΣ	ΠΕΥΚΩΝ 133-135	
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΕΘΝ. ΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΕΛΙΩΝ	
ΚΑΡΑΝΑΣΤΕΛΛΗ ΑΝΗΤΗ	ΟΥΦΣΕΝ 8	
ΓΟΥΚΕΦΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΡ. ΛΟΦΟΥ 109	
ΚΡΕΜΜΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛ	ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΣ 94	
ΑΥΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Β. ΚΗΛΗΡΑΝ 34	
ΑΥΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 26	
ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ	ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ 8	
ΠΙΤΤΑΚΟΥΔΗΣ ΑΝΤΩΝ	Κ. ΠΑΛΑΜΑ 10	
ΜΙΚΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	Αρ. Παύλου 5	
ΦΟΥΔΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	ΠΕΥΚΩΝ 115	
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΜΑΡΑΙΣΜΗ 28	
ΑΛΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΘΝ. ΜΑΡΤΥΡΩΝ 6	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΙΣΤΑΝΤΑ 11	
ΓΙΩΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΙΣΤΑΝΤΑ 6	
ΡΕΤΣΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΘΝ. ΜΑΡΤΥΡΩΝ 238	
ΡΕΤΣΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	238	
ΜΑΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	Κ. ΠΑΛΑΜΑ 5	
ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΕΤ	Κ. ΠΑΛΑΜΑ 5	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Κ. ΠΑΛΑΜΑ 4	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Κ. ΠΑΛΑΜΑ 4	
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Κ. ΠΑΛΑΜΑ 4	
ΠΟΡΦΥΡΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Κ. ΠΑΛΑΜΑ 4	
ΔΙΟΝΙΣΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΥ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 25	
ΔΗΜΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΥ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 25	
ΣΙΑΒΡΑΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΙΑΒΡΑΣ	

Όνοματεπώνυμο	Διεύθυνση	Υπογραφή
ΣΑΙΒΙΔΑΣ	ΜΑΡΙΩ Δ. ΣΟΛΟΜΟΥ 18	ΣΑΙΒΙΔΑΣ
ΚΑΛΗΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜ	ΔΙ. ΣΟΛΟΜΟΥ 18 Π. ΓΡΑΜΜΕΤΟ	
ΑΠΡΩΤΟΦΑΝΤΗ	Λ. ΠΑΒΣΕΡ 7	
Ν. ΑΠΡΩΤΟΦΑΝΤΗ	ΠΕΥΚΩΝ 145	
ΠΕΤΣΑ ΟΛΓΑ	ΠΡΑΝΟΥΤΑ 56	
ΠΕΤΣΑΣ ΑΔΑΝ.	— " —	
ΜΑΡΙΩ ΤΟΤΜΕ	ΠΛΑΝΟΥΤΑ 47	
ΧΑΡΑΝΤΙΑΤΣΟΣ ΠΑΝ	Κ. ΠΑΠΑΝΗΛΙΑ 14	
ΚΑΙΣΑΡΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	ΞΑΝΘΟΣ 8	
ΚΟΥΡΑΝ ΑΛΕΞΑ	Κ. ΠΑΠΑΝΑ 19	
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ν. ΜΑΝΤΖΑΡΟΥ 20	
ΜΑΡΙΑ ΤΙΤΣΧΑ	ΚΙΣΣΙΧΑΔΟΥ 8	
ΑΔΕΣΣΑΝΤΡΗ	Κ. ΠΑΠΑΝΑ 47	
ΕΙΝΑΡΟΥΤΣΟΣ Β	Κ. ΠΑΠΑΝΑ 5	
ΡΕΛΑΝ	Α. ΠΕΤΣΙΔΗΣ	
ΖΗΛΕΜΕΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	Β. ΗΠΕΙΡΟΥ 19	
ΓΟΥΚΑΡΙΔΗ ΝΙΚ	Β. ΗΠΕΙΡΟΥ 39	
ΚΑΖΑΝΗ ΒΑΣΙΛ	Κ. ΜΑΛΑΜΑΙΟ	
ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ ΑΝΔΡ	Αγ. Γεωργίου 27	
ΓΙΑΝΝΟΥΤΑΚΗ ΡΗΜ	Κ. ΜΑΧΑΡΑ 3	
ΓΟΥΝΑΣ ΣΟΤΗΡ	Κ. ΜΑΧΑΡΑ 2	
ΠΑΡΑΝΑΧΑΡΩΝΗΣ	Κ. ΜΑΧΑΡΑ 10	
ΔΙΟΝΙΣ ΑΝΔΡ	Αγ. Γεωργίου 25	
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΛΩ	Κ. ΜΑΧΑΡΑ 1	
ΧΑΡΑΝΤΗΣ ΓΙΩΡΓ	Κ. ΜΑΧΑΡΑ 7	

Δημότες Ηρακλείου Αττικής, 14.1.2008

<u>Όνοματεπώνυμο</u>	<u>Διεύθυνση</u>	<u>Υπογραφή</u>
Μητσάκης Παπαγιάννης	Αρ Λογισμίου	Μητσάκης
Καρίνη Βρία	Αρ Λογισμίου	Καρίνη

SPM
SPECIAL PRIORITY MAIL

800 11 83 000

SP 22 602 609 3 GR

ΠΡΟΣΤΗΛΕΥΣΤΗΣ / SENDER
ΑΠΟ / FROM

ΟΜΑΤΗΡΙΟΥΜΟ / NAME

Τ. (ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ) / NECESSARY

VONVAS MICHAEL

ΟΔ / STREET

PIRAIOS

ATHENS 16-18 GREECE

/ POSTAL CODE (ΠΟΛΗ / CITY)

(ΧΩΡΑ / COUNTRY)

01431 523F050 GREECE

ΑΓΓΕΛΙΑ / PROFESSION

(Α.Φ.Μ. / TAX CODE No.) (Δ.Ο.Υ.)

[illegible]

ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ / CHARGES	
ΤΙΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΖΩΝΗ CHARGING ZONE	ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ METHOD OF PAYMENT
ΟΓΚΟΜΕΤΡΙΚΟ ΒΑΡΟΣ VOLUMETRIC WEIGHT	ΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΣΗ ☒ ΠΙΣΤΩΣΗ ΚΡΕΔΙΤ ☐
x x cm = Kg	ΒΑΡΟΣ / WEIGHT 465 Kg
ΤΕΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ / DISPATCH CHARGE	32.00
ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΤΕΛΗ / ADDITIONAL CHARGES	0.00
Φ.Π.Α. / V.A.T.	0.00
ΣΥΝΟΛΟ / TOTAL CHARGES	32.00
Οι αποστολές υπόκεινται σε ογκομετρικό έλεγχο	

Απόδειξη κατάθεσης για Αποστολή / Sender's Copy

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΛΤΑ Α.Ε. Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ 40 - 153 - 3 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΤΗΛ: 210 6073000 - Α.Φ.Μ.: 099759170 - Δ.Ο.Υ. ΦΑΕΕ ΑΘΗΝΩΝ

customer care@elta-courier.gr www.elta-courier.gr

ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
ΣΟΥΡΙΑΔΑΚΗΣ, ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΚΡΙΑΣΣΩΤΟΥ 6, 106 71 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 210 36.26.888, 36.07.320
Φαξ: 210 36.31.631

9αι1
ΔΥΡΑΚΟΣ-ΜΑΥΡΟΜΙΚΑΛΗΣ
ΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΥΣ 13 - ΑΘΗΝΑΙ
Α.Μ. Δ.Σ.Α. 1117
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Παραίτηση-
σχετική 12/6/2003

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Υακίνθης θυγ. Ιωάννου Φιξ, τέως συζύγου Φοίβου Γεωργιάδου, οικοκυράς, κατοίκου Αθηνών, οδός Ηρώδου Αττικού, αριθμ. 17.
 2. Γεωργίου Ιωάννου Φιξ, κτηματία, κατοίκου Αθηνών, οδός Πρατίνου αρ. 68.
 3. Καρόλου Ιωάννου Φιξ, βιομηχάνου, κατοίκου Αθηνών, οδός Ηρώδου Αττικού, αρ. 17.
- Και
4. Κασάνδρας-Μόσχας συζ. Παναγιώτου Μαρινόπουλου, το γένος Κάρολου Φιξ, οικονομολόγου, κατοίκου Γλυφάδας, οδός Τύχης αρ. 10.

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου.

Συζητείται την 18.3.2003 η από 9-9-2002 έφεση των αντιδίκων μας κατά της υπ' αρ. 5112/2002 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως αόριστη και νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη για τους παρακάτω λόγους που επαγόμεθα με τις παρούσες.

Με τον μοναδικό λόγο της εφέσεώς του το εκκαλούν-εναγόμενο αιτιάται κακή εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού, επειδή, κατά την κρίση του, δεν αποδείχθηκε δήθεν η κυριότητα η δική μας και των δικαιωπαρόχων μας, δεδομένου ότι οι επικαλούμενοι από εμάς τίτλοι και οι αναφερόμενες σε αυτούς κτήσεις δεν είναι συνεχείς και αδιάκοπες και η χρησικτησία δεν συμπληρώθηκε σε καμία περίπτωση ούτε στο πρόσωπό μας ούτε στο πρόσωπο των δικαιωπαρόχων μας.

Από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε και εξετάστηκε
Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο αποδείχθηκε το αντίθετο. Συγκεκριμένα αποδείχθη
εκκαλούν Ελληνικό Δημόσιο από το χρόνο (1837-1841) που παραχώρησε την
έκταση των 6.500 στρεμμάτων, στην οποία περιλαμβάνεται και η επίδικη των 27.750 τ.μ.,
στους Βαυαρούς στρατιωτικούς αποίκους και τους εγκατέστησε σε αυτήν, αποξενώθηκε
πλήρως από την ιδιοκτησία του σε ολόκληρη την έκταση. Από την υπ' αρ. 1087/1977
απόφαση του Εφετείου Αθηνών η οποία κατέστη αμετάκλητη, επειδή λόγω της προφανούς
ορθότητάς της, παραιτήθηκε το αντίδικο από την άσκηση αναιρέσεως, προκύπτει ο
ανωτέρω ισχυρισμός μας, και επί πλέον το γεγονός ότι ήδη από το 1871 είχε συμπληρωθεί
στο πρόσωπο των εγκατασταθέντων και των διαδόχων τους στη μείζονα έκταση των 6.500
στρεμμάτων η έκτακτη χρησικτησία των δικαιούχων και των διαδόχων τους και απωτέρων
δικαιοπαρόχων μας δια της πέραν της τριακονταετίας καλόπιστης νομής τους.

Είναι αλήθεια ότι κατά την παραχώρηση των 6.500 στρεμμάτων στους 60 κατ'
αρχάς Βαυαρούς αποίκους δεν τέθηκε κανένας όρος, ούτε για τον τρόπο χρήσεως της γης
ούτε για τον τρόπο μελλοντικής μεταβιβάσεώς της, ούτε για το ότι, σε περίπτωση εξόδου
τους από την Ελλάδα και διαμονής κατά διαστήματα στην πατρίδα τους, θα έπρεπε να
επιστραφεί η παραχωρηθείσα έκταση στο αντίδικο και να μην ασκείται σ' αυτήν νομή δι'
αντιπροσώπων τους. Συνεπώς, οι εγκατασταθέντες άποικοι νέμονταν τις παραχωρηθείσες
εκτάσεις πιστεύοντας καλόπιστα ότι ήταν κύριοι. Έτσι, άλλωστε, αντάλλασσαν τα
επιμέρους τμήματα: άλλοτε προέβαιναν σε μεταβιβάσεις της νομής αυτών, άλλοτε τα
κρατούσαν και τα καλλιεργούσαν. Το 1856 το αντίδικο συνέταξε έκθεση και σχέδιο της
ανωτέρω αποικίας και διαπίστωσε ότι, αντί για 60, υπήρχαν 30 Βαυαροί άποικοι που
κατείχαν το σύνολο της παραχωρηθείσας έκτασης των 6.500 στρεμμάτων. Τότε όφειλε το
Δημόσιο να ερευνήσει περαιτέρω και να διεκδικήσει, αν αυτή ήταν η πρόθεσή του, τα
εγκαταλειφθέντα τμήματα της όλης εκτάσεως από τους αποχωρήσαντες 30 Βαυαρούς.
Εφόσον το αντίδικο δεν προέβη σε διεκδίκηση, η κατά το 1856 σύνταξη σχεδίου της πιο
πάνω αποικίας με κανένα τρόπο δεν είχε χαρακτήρα άσκησης νομής υπέρ του ευατού του
αλλά ήταν αποκλειστικά και μόνο ενημερωτική, προκειμένου να γνωρίζει τί είχε
παραχωρήσει.

Επίσης από το έτος αυτό (1856) ουδέποτε το αντίδικο διερεύνησε π.χ. αν οι τριάντα
Βαυαροί είχαν φύγει προσωρινά ή οριστικά ή αν νέμονταν δι' αντιπροσώπου ή ποιά ήταν η

Επαναπροσάγουμε και επικαλούμεθα την παρά του αντιδικού Ελληνικού Δημοσίου προσαχθείσα και επικληθείσα κατά την πρώτη συζήτηση της αγωγής μας από 30 Μαΐου 1984 Τεχνική Έκθεση της Τοπογράφου Μηχανικού, δημοσίου υπαλλήλου της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, Ασημίνας Πετσίτη, η οποία κατέστη κοινό αποδεικτικό μέσο.

Επαναπροσάγουμε και επικαλούμεθα την υπ' αριθμόν Α 8257/4.9.1985 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών με την οποία το Ελληνικό Δημόσιο αποφασίζει να μη διεκδικήσει δικαιώματα σε τέσσερα ακίνητά μας (τμήματα της ενιαίας έκτασης και συγκεκριμένα με τα στοιχεία Πα, Πβ, Πγ και ΙΙΙ εκτάσεων 2, 5, 2 και 4 στρεμμάτων αντίστοιχα, όπως αναφέρονται στην από 3015/1984 Τεχνική Έκθεση της Ασημίνας Πετσίτη), για το λόγο ότι για τα ακίνητα αυτά υπάρχουν τίτλοι κυριότητας που χρονολογούνται από το έτος 1878, ενώ τα υπόλοιπα (10) πρέπει να διεκδικηθούν από το Δημόσιο, γιατί για τα ακίνητα αυτά δεν αποδεικνύεται συνεχής κατοχή συμπληρωμένη το έτος 1915. Επειδή το Ελληνικό Δημόσιο δεν άσκησε αγωγή, υποχρεωθήκαμε εμείς το 1987 να ασκήσουμε την ένδικη αγωγή.

Επαναπροσάγουμε και επικαλούμεθα την υπ' αριθμόν 1087/1977 αμετάκλητη απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών (Πολιτικού Τμήματος) και το υπ' αριθμόν 1423/6.5.1977 Πρακτικό της Συνεδριάσεως υπ' αριθ. 67 της 6 Μαΐου 1977 της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που εγκρίθηκε την 1^η Αυγούστου 1977 από τον Υπουργό των Οικονομικών. Δυνάμει του πρακτικού αυτού η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ του Νομικού Συμβούλου του Κράτους, Πρόεδρος, (4) Αντιπρόεδροι, (21) Νομικοί Σύμβουλοι και (6) Πάρεδροι, γνωμοδότησαν ομόφωνα υπέρ της μη ασκήσεως αναιρέσεως από το Ελληνικό Δημόσιο κατά της υπ' αριθμόν 1087/1977 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, η οποία και κατέστη αμετάκλητη. Η εγκριθείσα την 1^η Αυγούστου 1977 από τον Υπουργό των Οικονομικών Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. και η κατάσταση αμετάκλητη υπ' αριθ. 1087/1977 απόφαση του Δικαστηρίου Σας (Πενταμελούς Συνθέσεως), απεφάνθη ότι η μείζων έκταση των (6.500) στρεμμάτων παρεχωρήθη από το Ελληνικό Δημόσιο στους Βαυαρούς αποίκους με τα Β.Δ. της περιόδου 1837-1841, δηλαδή των από 12/24.5.1837, από 30-5/11.6.1837, 29-7/10.8.1838 και 3-5.12.1841 Βασιλικών Διαταγμάτων. Και ότι το Ελληνικό Δημόσιο επί των παραχωρηθέντων ακινήτων απεξενώθη της ιδιοκτησίας του εφ' όλης της παραχωρηθείσας εκτάσεως υπέρ εκείνων προς τους οποίους παρεχωρήθη και εν πάση περιπτώσει μετά την εν έτει 1871 συμπλήρωση στο πρόσωπο τους και των διαδόχων

τους των στοιχείων της εκτάκτου χρησικτησίας δια της ως άνω καλοπίστου νομής των παραχωρηθέντων πλέον της τριακονταετίας. Όπως δέχονται τόσο η από 30 Μαΐου 1984 Τεχνική Έκθεση της Ασημίνας Πετσίτη, όσο και η από 26 Μαρτίου 2001 Έκθεση Δικαστικής Πραγματογνωμοσύνης του Χαρ. Κάλφα, όλη η ιδιοκτησία μας των (27.750) μέτρων τετραγωνικών εμπίπτει και περιλαμβάνεται στο βόρειο τμήμα της έκτασης των (6.500) στρεμμάτων. Από των ετών 1837-1841 το Ελληνικό Δημόσιο είχε παραχωρήσει την έκταση (6.500) στρεμμάτων, όπου και το επίδικο, στους Βαυαρούς και έκτοτε κανένα δικαίωμα δεν διετήρησε, ούτε απέκτησε μεταγενεστέρως, διότι πριν από το έτος 1885, όπως αποδείξαμε, οι απώτεροι δικαιοπάροχοί μας ήταν στην καλόπιστη διακατοχή και νομή διανοία κυρίου και με νομίμους τίτλους κατά τμήματα των ιδιοκτησιών μας και από τα έτη 1915 έως και 1924 οι απώτεροι δικαιοπάροχοί μας Κάρολος Ιωάννου Φιξ, Υακίνθη χήρα Καρόλου Φιξ και Αντωνία Κ. Φιξ και ο άμεσος δικαιοπάροχός μας Ιωάννης Κ. Φιξ, παραγωγώς δια των αναφερομένων τίτλων παραγωγού κτήσεως απέκτησαν την κυριότητα, νομή και κατοχή του όλου επίδικου κτήματος, την οποία οι δικαιοπάροχοι και εμείς ως μόνοι και αληθείς κύριοι με νομίμους τίτλους διανοία κυρίου ασκούμε αδιαφιλονίκητα τις εξουσίες της κυριότητας και νομής δια παντοίων διακατοχικών πράξεων ανοικοδομήσεως, περιφράξεως, φυτεύσεως, καλλιέργειας, ενοικίσεως και επιβλέψεως.

Αναφερόμεθα, επικαλούμεθα και επαναπροσάγουμε την υπ' αριθμ. 1502/1988 Εισηγητική Έκθεση του ορισθέντος κ. Εισηγητού Δικαστού, δυνάμει της υπ' αριθμό 1502/1988 προδικαστικής απόφασης, όπου έχουν καταχωρισθεί οι καταθέσεις των μαρτύρων μας αποδείξεων και ανταποδείξεων.

I. Ειδικότερα αναφερόμεθα, επικαλούμεθα και επαναφέρουμε το σύνολο των ισχυρισμών μας που είναι καταχωρημένοι στις σελίδες 3 έως 41 των πρωτοδίκων προτάσεών μας, με τους οποίους θεμελιώνουμε και πλήρως αποδεικνύουμε με τους τίτλους που προσάγουμε σε επίσημα αντίγραφα και με πιστοποιητικά, δηλαδή Βασιλικά Διατάγματα, χάρτες, χαρτογραφήσεις, τοπογραφικά διατάγματα, δημόσια έγγραφα, συμβόλαια πωλήσεων και μεταβιβάσεων, αντίστοιχα πιστοποιητικά, διαθήκες και νομιμοποιήσεις κληρονόμων, με πλήρη εξειδίκευση και λεπτομερή περιγραφή της ειδικής ή καθολικής διαδοχής καθενός δικαιοπαρόχου μας αμέσου, απώτερου και απώτατου προ του έτους 1870. Αναφερόμεθα επίσης στους αγωγικούς ισχυρισμούς του παραγωγού τρόπου κτήσεως από τους δικαιοπαρόχους μας της κυριότητας κατά τμήματα του όλου ακινήτου μέχρι εκείνη κατά τα έτη 1922 και 1924 στα πρόσωπα των Καρόλου Ι. Φιξ,

Υακίνθης χήρας Καρόλου Φιξ και Αντωνίου Κ. Φιξ και ~~Ιωάννου Κ. Φιξ~~, οπότε
ενιαία έκταση (27.750) μέτρων τετραγωνικών.

II. Επαναφέρουμε, επικαλούμεθα και αναφερόμεθα στις σελίδες 41 έως και 44 των
πρωτοδίκων προτάσεών μας στις οποίες αξιολογούμε την από 30 Μαΐου 1984 Τεχνική
Έκθεση που συνέταξε η τοπογράφος μηχανικός Ασημίνα Πετσίτη της Δ/σης Τεχνικών
Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και

III. Επαναφέρουμε, επικαλούμεθα και αναφερόμεθα στις σελίδες 45 έως και 69 των
πρωτοδίκων προτάσεων όπου αξιολογούμε τα υπό τίτλον Γενικά Συμπεράσματα καθώς και
τις Κρίσεις και Συμπεράσματα επί της εκθέσεως της δικαστικής πραγματογνωμοσύνης που
πλήρως αποδεικνύει ότι δια της εφαρμογής των τίτλων μας και εκείνων των δικαιοπαρόχων
μας η ιδιοκτησία μας αποτελούσα τμήμα της έκτασης που είχε παραχωρηθεί δια των Β.Δ.
της Οθωμανικής Περιόδου στους στρατιωτικούς αποίκους του ΑΡΑΚΛΙ μας ανήκει
αδιαφιλονικηώς και κανένα δικαίωμα δεν έχει σ' αυτή το αντίδικο.

Με την παραπάνω δικαστική πραγματογνωμοσύνη απεδείχθη πλήρως το ταχθέν
θέμα, έστω και αν σε ορισμένα σημεία ο πραγματογνώμων μηχανικός γράφει ότι κάτι
«τεκμαίρεται», ενώ πράγματι αποδεικνύεται πλήρως. Τούτο διότι, με την πλήρως
αιτιολογημένη πραγματογνωμοσύνη του, γνωμοδοτούσε σαφώς και ρητώς ότι το σύνολο
της ιδιοκτησίας μας των 27.750 μ², όπως στην Τεχνική Έκθεση της κας Ασημίνας Πετσίτη
κατά τμήματα εξειδικεύοντο και εις τους (5) πίνακες αλληλουχίας τίτλων ιδιοκτησίας των
επί μέρους τεμαχίων που ενώθηκαν και αποτέλεσαν την έκταση των 27.750 μ², ήτοι τους
1^{ον}, 2^{ον}, 3^{ον}, 4^{ον} και 5^{ον} που συνοδεύουν την Έκθεσή της και το Τοπογραφικό Διάγραμμα
της, αναλυτικά αναφέρονται κατά εμβადό, όρια και τίτλους κτήσεως, περιέχονται στους
τίτλους που έχει ταχθεί θέμα αποδείξεως δια της προσαγωγής των κατά την πρώτη
συζήτηση και αύθις επαναπροσάγονται και επικαλούνται.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ, με την παραδοχή των θεμελιούντων πλήρη απόδειξη υπ'
αριθ. Α 8257/706/4.9.1985 απόφασης του Υπουργού των Οικονομικών και την τελεσίδικη
και αμετάκλητη υπ' αριθ. 1087/1977 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, σε συνδυασμό με
την από 1.8.1977 Υπουργική απόφαση έγκρισης της γνωμοδότησης της Ολομέλειας του
Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αποδεικνύεται πλήρως ότι το Ελληνικό Δημόσιο από
τα έτη 1837 έως και 1841 παραχώρησε και μεταβίβασε εις τους Βαναρούς αποίκους της
στρατιωτικής αποικίας ΑΡΑΚΛΙ την έκταση των 6.500 στρεμμάτων στο βόρειο τμήμα της
οποίας περιλαμβάνεται η επίδικη ιδιοκτησία μας. Το Δημόσιο αποξενώθηκε από κάθε

ΟΡΙΣΜΑΤΙΚΑ με (6.9)

δικαίωμα του κυριότητας, νομής και κατοχής, την οποία ασκούσαν οι αποκατασταθέντες άποικοι Βαυαροί, μόνοι εκείνοι, με τις πράξεις διακατοχής και νομής, δηλαδή οικοδόμησης οικιών, καλλιέργειας αγρών, βοσκής ποιμνίων. Έτσι, διανοία κυρίου κατέστησαν και παραγωγώς και πρωτοτύπως, δια τριακονταετούς χρησικτησίας που συμπληρώθηκε πριν από το έτος 1875, την πλήρη κυριότητα τόσο αυτοί, όσο και οι δικαιοδόχοι τους, των οποίων στην επίδικη έκταση είμαστε εμείς οι τελευταίοι διάδοχοι παραγωγώς.

Έκτοτε το αντίδικο, μην έχοντας ασκήσει οποιαδήποτε πράξη κυριότητας, νομής και διακατοχής, κανένα δικαίωμα δεν διατήρησε στην ένδικη ιδιοκτησία μας.

Επειδή με τους μάρτυρες μας που εξετάστηκαν ενώπιον του κ. Εισηγητή Δικαστή, πλήρως αποδείξαμε τα θέματα που έταξε η πράξη αριθ. 916/1988 του Δικαστηρίου Σας. Ιδίως αποδείξαμε τη νομή και διακατοχή μας στο σύνολο της ένδικης ιδιοκτησίας μας, αποβάλλοντας οποιονδήποτε μας διαταράσσει.

Κατόπιν αυτών και δεδομένου ότι το αντίδικο δεν προβάλλει κανένα άλλο λόγο εφέσεως και αιτίαση που να αναφέρεται σε κάποιο άλλο συγκεκριμένο τμήμα της επίδικης εκτάσεως για το οποίο να υπήρξε πλημμελής εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού, θα πρέπει το Δικαστήριό Σας να απορρίψει την ένδικη έφεση και να επικυρώσει την πρωτόδικη απόφαση, καταδικάζοντας το αντίδικο στη δικαστική δαπάνη και των δύο βαθμών διακααιοδοσίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Την απόρριψη της εφέσεως του αντιδίκου μας και την καταδίκη του στη δικαστική μας δαπάνη και των δύο βαθμών.

Αθήνα, 13 Μαρτίου 2003

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι

ΔΗΜ. ΚΟΥΡΑΚΟΣ ΠΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΛΛ. ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 13 - ΑΘΗΝΑΙΝΙΚΟΣ Ι. ΦΡΕΣΚΑΚΗΣ
ΤΗΛ. 36 26 038 - Α.Μ. Δ.Σ.Α.: 1147
ΔΕΛΤΑ ΟΔΟΤΡΟΦΕΩΝ - ΔΕΛΤΑ Α' ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑ 105 71
ΤΗΛ. 36 26 096, 36 32 671
FAX. 36 31 631

ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΑΝ

Αριθμός 17-3-03 και ώρα 11.00

15 σχετικά
Γραμματέας

ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗΣ

Στην Αθήνα και στο κατάστημα του Αρείου Πάγου, σήμερα στις
...09.ΔΕΚ.2005... ημέρα ...Παρασκευή... εμφανίσθηκε σε
μένα τιν ...Θεώνη... Προβλή... Γραμματέα του Αρείου
Πάγου, ο Πάρεσος ΝΔΗΦ.οι.Β.ε.ε... κ... Ιατρέϊκιν...

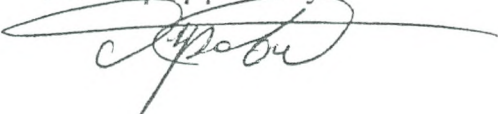
και κατέθεσε το παρόν δικόγραφο : δήλωσης παραίτησης του/ης
Ε.Διευκριν... Διαμαρτυρία... Εμπροσθ... Δείκ... κ...
αυτο... του... Ομοσπονδίας... Δ... Ομοσπονδίας...
... (Ανταρ...), αυτο... αν... αυτο...

κατά της υπ' αριθμ.: ...3696/2003... απόφασης του

...Ε.φ.ε.ε.ε.ε.ε.ε... κ... γι' αυτό

συντάχθηκε η παρούσα η οποία αφού αναγνώσθηκε και βεβαιώθηκε,
υπογράφεται ως ακολούθως.

Ο/Η Καταθέσ...

Ο/Η Γραμματέας

Πιστό Αντίγραφο
Θεωρήθηκε για τη νόμιμη
Σήμανση

Αθήνα.....
Ο Γραμματέας

ΥΠΟΧΡΕΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

5452/02

Диагност. 14.3.02

Συντάσσεται η αίτηση α' κατηγορίας επί 28.6.2002 ως
Υπουργός Πολιτισμού με την οποία χαρακτηρίζεται ως
ιστορικό διατηρούμενο μνημείο αυτής της είδος στον
Β. Ηράκλειο 52 και 53 της Οδού Ηρακλείου Αττικής
με τον προϋπολογισμό της για την ιδιοκτησία του
είναι 27 αεροπλάνα.

Εν δὲ τῇ ἀπογραφῇ αὐτῇ εἶπεν μὲν, μὲν καὶ
 διὰ τὸν 11 φεβρουάριον ἔχοντα ἀνατολὴν
 καὶ δύσιν ~~ἔχοντα~~ ἑσπέρην καὶ βορροτυρην
 ἀπὸ κατόπιν τῆς περιοχῆς, αὐτῇ δὲ μὲν καὶ
 εἰς τὸν 11 φεβρουάριον ὁ δὲ ἑσπέρην καὶ
 οἱ δὲ βορροτυρην, καὶ τῇ 11
 καὶ τῇ 11 φεβρουαρίου καὶ τῇ 11

οἱ Δύοι οὐκ ἔχουσιν
 τὸ ἴδιον ἀρκούν τοῦ Δύο (Heraclitus)
 εἶναι διδομένο γὰρ αἶθε αἶθε τὴ διαδιαβία
 χαρακτῆρος καὶ τὰ ἴδια ~~τοῦ τοῦ ἴδιου~~
 αἰνῶν ἀρῶνται, οἱ ἄλλοι Δύοι προβάλλου
 εἰς ἀντικείμενα, οἱ Δύο ἀντίθετοι εἰσὶν
 οἱ ἐναντίοι μὲν τῶν ἴδιων αἰνῶν, ἑστιασμένα
 εἰς σχεδιασμένα διακρίνοντα ἀπ' αὐτῶν καὶ
 διακρίνοντα τοῦ Δύοι (Heraclitus) τοῦ αὐτοῦ
 καὶ τοῦ οἱ προβαλλόντων, οἱ δὲ ἔχουσιν τὸ αὐτὸ
 μέγεθος. Πάντα γὰρ ἀντικείμενα εἰσὶν
 ἀποδεικνύονται καὶ γὰρ τὸ ἴδιον αἶθε αἶθε
 εἶναι ἀντικείμενα διὰ τὸ μόνον καὶ τὸ Δύο
 (Heraclitus). Ἀλλὰ καὶ αἱ αὐτὲς εἰσὶν οἱ

δυνατό, και παλιν νομίζω ότι μόνο με το ποσό το
Δήμο Λυσόβου και παρ'εμάς θα ήταν ασφα-
δικτή, διότι θα αναβόμπε περιοχή του βελω-
ουθα περίο μινρείο, οι λοιποί Δήμοι, που
~~έχουν και οι όλοι~~ ^{είναι} οι όλοι και τώ θύσαν
τα προσλαμβάνουν, από τω ποίο δεν έχουν καποιο
α'ρσο όφελος, δεν έχουν ένκομο οφελός.

Οι ταύτοι προνομίζουν ~~και~~ ⁴ ~~αμετακίνητη~~
αποφασισμένοι ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Αδυνά~~ ^{Αδυνά}
και ταύτοι οι ανιδιωμένοι περίο ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
στο τώ αναμνήσει με ~~αμετακίνητη~~ ^{250%}
συν' ιδιωμένα ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
~~Αφ'εξού~~ ^{Αφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
παι με ένκομο οφελός ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
μεν ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
ότι το ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
με το ΓΠΣ ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
Είπα ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
ει τμήμα 17 ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
στο ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
τα ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
βίμοι, διότι το ΓΠΣ ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
δίου ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
α'τα ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
η ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
παραμύ ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
α'το ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
μινρείο, με ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
Παραμύ ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~
δ'ομεις τώ 47 ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~

(Εφ'εξού Δήμοι Γνωστές)

Τώ α'νω ~~Εφ'εξού~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~ ^{Εφ'εξού} ~~Δήμο~~

την προαναφερθείσα λόγω άποψή της διασπαστική πρά-
ξη μάλιστα κατά την διάρκεια των διασπαστικών δραστηριοτήτων
όχι μόνο κατόχου άρμόδιου αλλά και κατόχου ιδιωτικής
διαδικασίας (ΣΣΕ 2109). Επειδή το πεί-
σμα συνδεδεμένο προαναφερμένο είναι άβατο.

Παραβίαση του κατά παράβαση του άρθρου 229Α
παρ. 1 του 161/84 με προαναφερμένη υπόθεση χωρίς να
έχει προηγουμένως παραβιάσει τον 229Α. Ο λόγος
είναι ο ίδιος όπως και στην περίπτωση της παραβίασης
του 217/9.4.2001 ~~απαιτείται~~ έγγραφο με το οποίο
ο αρμόδιος διαδίδων τον 229Α
και προαναφερμένη ποινή με βάση την παρ. 2 του 161/84
από την προαγωγή (ΣΣΕ 294/2003).

Παραβίαση παράβαση του άρθρου 229Α της Κανονιστικής
δραστηριότητας και μέθοδο της πράξης κατά παράβα-
ση του άρθρου 229Α. Ο λόγος είναι άβατο. Διότι
η παρ. 2 του 161/84 και άρθρο αρμόδιου.

Παραβίαση παράβαση του άρθρου 229Α του 161/84.
Ο λόγος είναι άβατο γιατί η παρ. 2 του 161/84
δραστηριότητα έχει υπόψη την αρμοδιότητα
διατάσσεται αλλιώς.

Παραβίαση παράβαση των διατάξεων
του άρθρου 229Α διότι αυτή προαναφε-
μένη διαφορά είναι το κείμενο είναι ιδιωτική
οργάνωση. Ο λόγος είναι άπορ-
ριστος διότι τα άρθρα κριτικής είναι
οι ίδιοι, ως έχει ήδη αρμόδιος, από το πολιτικό
διαδικασία και το διοικητικό δικαστήριο.

